

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CUB LAKE SHIFTERS

Bearly
MATED

LOLA GLASS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Ay1 gibi çiftleştiler.

CUB LAKE SHIFTERS

LOLA GLASS

OceanofPDF.com

contents

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13 Sonsöz
Sonradan Düşünceler
İletişimde Kalın
Lola Glass'ın Tüm Serileri
Yazar Hakkında

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı © 2024 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Aura tarafından kapak

OceanofPDF.com

Küvette bir ya da iki saatte okuyabileceğiniz kısa aşk hikayelerine

OceanofPDF.com

one

CALLIE

Parmaklarımı lokantanın masasına vurdum ve kendimi karnımdaki sinir demetinden nefes almaya zorladım.

Kareli yer döşemeleri ve kiraz kırmızısı kabinleri geçmiş on yılları hatırlatıyordu ve binayla ilgili her şey bana çocukluğumu hatırlatıyordu.

Pembe ve kırmızı kâğıttan kalpler, flamalar ve diğer Sevgililer Günü dekorları bile tanıdıktı.

Uzun, koyu sarı saçlarımı omuzlarımdan üzerinden taradım ve siyah taytla eşleştirdiğim soluk tişörtümü düzelttim.

Her şey yoluna girecekti. Her şey yoluna girecekti. Kapının üzerindeki zil çaldı ve başım yukarı doğru sallandı.

Rahatlamış bir nefes aldım.

Hudson değildi.

Henüz.

Telefonum tezgahın üzerinde vızıldadı ve ben de ekrana baktım.

WREN

Daha gelmedi mi?

Hala vazgeçebilirsin. Klanla ilgili evrakları doldurabilirim ve ödemeleri yapılabilir hale getirmek için ihtiyacınız olan her şeyi size verebilirim.

Dudağımı ısırdım ve geri mesaj attım.

BEN

Bunu sana zorla yaptırmıyorum ya da parayı almıyorum.

İyi olacağım.

En iyi arkadaşım lokantada garson olarak çalışıyordu ama bir saat önce işten çıkmıştı. Moral desteği için kalmayı teklif etse de onu geri çevirdim. Hayatını olduğundan daha da zorlaştırmak istemedim.

Ve benim sorunlarım bana aitti.

Onlar babamındı ama iki ay önce onu gömdüğümde benim olmuşlardı.

Bu yüzden Hudson'la görüştüm.

Gençlik yıllarımız boyunca gizlice aşık olduğum en iyi çocukluk arkadaşım ve hala iletişimde olduğum tek yetişkin ayı değiştiriciydi. Yılda sadece iki ya da üç kez konuşuyorduk ve sekiz yıl önceki lise mezuniyetimizden beri yüz yüze gelmemiştik ama o benim için her zaman aileden biri olacaktı.

Aile değil, .

Onu becermek istemeyi bırakacağımı hiç

sanmıyordum. Ama aile, çünkü o çok tanıdıktı.

Her neyse, doğaüstü varlıklar uzun zamandır insan toplumunun bir parçasıydı. Bir yüzyıldan fazla bir süredir barış içindeydik.

Cub Lake, ayı şekil değiştirenlerin en fazla olduğu küçük bir kasabaydı ve bu da kasabadaki herkesin onları tanıdığı anlamına geliyordu. Ayılar genellikle erkek olarak doğuyordu ve sayıları da çok fazla değildi.

Neden çok fazla olmadıklarını biliyordum - çünkü onlarla çiftleştikten sonra eşleriyle kalmayı reddediyorlardı.

Ve bu gerçeği kıcıımı kurtarmak için kullanacaktım.

Wren de Cub Lake'te büyümüşü, ancak aynı üniversitede okuduğumuzu fark edene kadar yakınlaşmamıştık. İki sömestr sonra memleketimizde bir kitapçı açmak istediğini fark etti ve geri taşındı.

O zamandan beri her gün konuşuyorduk ve babamla ilgili haberleri aldıktan sonra geri taşındığımda, sadece mesajlaşmak yerine birlikte yüz yüze vakit geçirmeye başlamıştık. Fırsat buldukça ona dükkânda ya da yürümeye başlayan çocuğuna yardım ediyordum ve bunu yaparken çok eğleniyordum.

Planıma katılmıyordu -hatta delice olduğunu bile söylemişti- ama bana göre en iyi seçenek buydu.

Kapının üzerindeki zil tekrar çaldı ve bir kez yukarı baktım. Yanlış alarm. Yine yanlış alarm.

Kapıdaki orta yaşlı adam iyi tanıdığım biriydi. Küçük kasaba sorunları. Beni gördü ve odayı geçerken gözleri parladı.

Konuşma geliyor.

İçimi bir korku kapladı ama bu beni daha kötü hissettiremezdi. Ve onun bir ayı değiştirici olduğu gerçeği endişemi daha da arttırdı.

"Callie Jones," dedi masama yaklaşırken elini uzatarak. "Uzun zaman oldu."

İsteksizce ayağa kalktım ve elini tuttum. "Kevin Carter," dedim gülümsemeye zorlayarak. "Uzun zaman oldu."

Elini sıktığımda yüzeye çıkan duygular çok güçlüydü. Babamın en iyi arkadaşlarından biriydi ve kendimi her şeyden çok ailemden biri gibi hissediyordum.

Ama babamı özlemek bu duyguları buruklaştırdı ve çantamın altında sakladığım faturalar, babamın neyin peşinde olduğunu bilip bilmediğini ve sadece karışıp karışmadığını merak etmeme neden oldu.

Şüphe çok kötü bir şeydi.

Kevin kıkırdadı ve sarılmak için beni kendine çekti. Ben de ona sarıldım ve kısa bir süre sonra bıraktı. "? Duyduğuma göre sadece

"Cenazeden sonra birkaç gün şehirde kalacağım."

"Planımız buydu," dedim biraz garip bir şekilde gülerek. "Her şeyi gözden geçirmek beklediğimden uzun sürdü."

Ve boktan, tam zamanlı asistanlık işim o kadar kötüydü ki New York'tan geri döndüğüm için hayal kırıklığına bile uğramadım.

"Hep öyle olur. Oturabilir miyim?" Benimkinin karşısındaki bankı işaret etti.

"Aslında Hudson'la buluşacağım," diye itiraf ettim. Kasabadaki herkes çocukluk arkadaşlığımızı biliyordu.

Her ne kadar toplantıyı gizli tutmayı tercih etsem de, ortaya çıkması kaçınılmazdı. İnsanlar bizi görecektir ve her zaman yaptıkları gibi konuşacaklardı.

Herkes neye imza attığımı hemen anlayacaktı. Süresiz olarak Cub Lake'te kalmak zorunda olduğum için bunu saklamaya çalışmanın bir anlamı yoktu.

Kevin'in yüzünde bir tanıma ifadesi belirdi. "Sen..."

"Gitmem gerek," dedim bir gülümseme daha zorlayarak. "Ama seni görmek güzel." Kaşlarını çattı. "Paraya ihtiyacın varsa, ben-"

Kapının üzerindeki zil tekrar çaldı.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu ve erkeksi bir koku küçük bir nefes almamı sağladı.

Hudson'dı.

Kesinlikle Hudson.

"Güle güle." Kevin'a biraz daha samimi bir gülümseme daha verdim.

Yanına bir adam yaklaştı ve gözlerim yeni gelene takıldı, sonra da genişledi.

Hudson *kesinlikle* büyümüştü. ne kadar görüntülü sohbet etmiş ve telefonda konuşmuş olsak da, bu, bir tank gibi inşa edilmiş altı buçuk metrelik bir ayı vites değiştiricinin tam etkisini anlamak için yeterli değildi.

Hâlâ aynı delici yeşil gözlere, bronz tene ve koyu renk saçlara sahipti ama en iyi çocukluk arkadaşımın *erkek* versiyonunun önünde duruyordum. Üniversite için taşındığımda arkamda bıraktığım ergen serseri değil.

"Lanet olsun, Hud." Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan dökülüyordu.

Gülümsedi, gözleri yüzüme gelmeden önce vücudumda gezindi. "Siktir, Cal."

Gözlerimi devirdim ama kollarını bana açtığı anda ona doğru adım attım. Uzun bir sekiz yıl olmuştu ama o benim için her zaman evim gibi olacaktı.

Kevin mırıldanarak özür diledi ama gittiğini zar zor duydum.

Hudson tipik bir ayı davranışı olarak derin bir nefes aldı ve her zamanki gibi gürlediğinde göğsüne doğru gülümsedim. "En azından hâlâ kendin gibi kokuyorsun."

"Biliyorsun, ayrıldığım zamanki halimle tamamen aynı görünüyorum."

"Hem nasıl. Beni terk ettiğinde güzeldin, şimdi seksisin." Homurdandım.

"Kapa çeneni."

Kıkırdadı, beni bırakmadan önce tekrar gürledi. Kollarında kalmayı ve yaklaşan konuşmadan kaçınmayı tercih etsem de, kabinin bir tarafına oturdum.

Diğerini aldı, benzediği devasa tuğla duvara rağmen bir şekilde sorunsuz hareket ediyordu.

"Yani," dedi.

"Yani." Dudağımı ısırdım.

Garson gelip Hudson'ın siparişini almak için o anı seçti. Birbirimizi yıllardır ilk kez gördüğümüzü fark etti ve kalıp sohbet etmeye çalışmadı, ki bunu takdir ettim.

"Mesajında yardıma ihtiyacın olduğunu söylemişsin," dedi.

Cenaze töreninden beri onunla konuşmamıştım ve Cub Lake'te yaşamıyordu, bu yüzden neler bildiğini sanmıyordum. Ailesinin

ona haber verecektim ama o hiç aramadı. Onu, duysaydı arayacağından emin olacak kadar iyi tanıyordum.

Ona bir mesaj göndermem ya da telefonu açıp onu aramam gerektiğini bilsem de, bu konuda konuşma fikri beni bunaltmıştı.

Ben de yapmadım.

"Babam iki ay önce vefat etti," diye itiraf ettim. "Bana söylemeden bir süredir kanserle mücadele ediyordu. New York'taki hayatımı terk etmemi istemiyordu. Onu kaybetmeden birkaç gün önce hastane beni aradı." Duygusallaşmamak için gerçeklere bağlı kalmaya çalıştım.

"Ne dedin? Neden beni aramadın?"

"Bununla başa çıktım," dedim. "Buluşma nedenimiz bu değil." Yanımdaki koltuktan kâğıtlarımı aldım. Kimse yanlışlıkla görmesin diye küçük çapraz çantamın altına sıkıştırmıştım.

Onları masaya doğru kaydurdum ve Hudson sayfalara baktı. Alttaki rakamları görünce gözleri kısıldı.

Bakmama gerek yoktu.

Biri hastanedendi. Diğeri de bankadan.

"Ölürken bana ben yokken yeniden kumar oynamaya başladığını söyledi. Evi yeniden ipotek ettirmiş. Emeklilik fonunu harcamış ve kredi kartlarının limitini aşmış. Hayat sigortası yoktu, bu yüzden tüm birikimlerim cenaze ve diğer masraflara gitti. İpotek bana devredildi. Sonra hastane faturaları . Görünüşe göre bizim eyaletimizde yetişkin çocuklar ebeveynlerinin hastane borçlarından sorumlu. Birkaç yıl önce bununla ilgili garip bir yasa çıktı."

"Bir geri ödeme planı var mı?"

"Aylık ödeme her iki sayfada da sağ altta. Evi satabilirim ama yine de çok fazla borcum olacak," dedim. "Önümüzdeki yirmi yıl boyunca başımın üzerinde asılı duracak. Belki daha da fazla. Ve bu, fazladan her kuruşu harcasam bile böyle olacak."

Hudson duraksamadan, "Ben karşılayacağım," dedi. "Bunu karşılayabilirim."

"Paranı almayacağım. Burada olmamızın nedeni bu değil," dedim kararlı bir şekilde. "Damızlık olmak için gerekli evrakları dolduracağım. Küçük bir ayı değiştirici yetiştirmenin getireceği parayla her şeyi ödeyebilir ve babamın evini onaracak kadar param kalır."

"Hayır, Callie." Masanın üzerine eğildi, ellerini yüzeye koydu. Adam o kadar iriydi ki, çoğu insan bu hareket karşısında kendini tehdit altında hissedirdi. Ama ben değil. "Tek cevap bu değil."

"En iyi cevap bu."

Hudson bana hırladı ve lokantada etrafıma bakmama izin vermedim. Şüphesiz herkesin dikkatini çekmiştik ve bu bana ilk hırlayışı değildi. Sonuncusu da olmayacaktı. "Sana başka bir yol bulacağım."

Ayağa kalktı, hışımla çıkarken kağıtlarımı da yanında götürdü.

Hiçbir şey bulamayacaktı. Zaten bakması için bir avukata ödeme yapmışım. Benim durumumda bunu göze alamazdım.

Önümüzdeki yirmi yılı parayla boğuşarak ve ay sonunu zor getirerek geçirmeyi seçebilirdim ya da bir ayı değiştiricinin beni çiftleştirmesine izin vermeyi kabul edebilir ve bebeğimi stres yaşamadan büyütebilirdim.

Her zaman bir aile kurmak istediğimi düşünürsek, ikinci seçenek açıkça daha iyiydi. Elbette geleneksel bir aile olmayacaktı ama bebeğimi bunu başaracak kadar çok sevecektim.

Hudson her zaman korumacı olmuştur, bu yüzden tepkisi tam da beklediğim gibi oldu. Yine de önce onunla konuşmadan arkasından iş çevirip evrakları doldurmamın imkanı yoktu.

Bütün gözler üzerimdeyken çantamı kaptım ve lokantadan sıvıştım.

Bir saat sonra, Hudson'ın babasının evinden imzalı bir sözleşme ve gelecek *randevu saatlerimi* gösteren bir kartla ayrılıyordum. Peşimde bir ayı değiştirici vardı, üreme tamamlanana kadar da öyle olacaktı.

Kalbim deli gibi olsa da doğru seçimi yaptığımdan emindim.
Hayatım değişecekti ama daha iyiye doğru değişecekti.

OceanofPDF.com

two

DSON

"*HAYIR DEMELİYDİN*," diye hırladım babama, elimi onuncu kez saçlarımda gezdirirken. Lokantadan ayrıldığımdan beri yer değiştirme ve ayımın kudurmasına izin verme dürtüsüyle savaşıyordum.

Doğaüstü hükümetin güvenlik ekibi için çalışıyordum, bu yüzden çok iyi bir iblis avukatına vardı. Ama onunla telefonu kapattığımda, Callie çoktan klan topraklarına girmiş ve hayatını imzalamıştı.

"Borcun kaçınılmaz olduğuna dair kanıtı vardı."

"Onu kurtarabilirdim," dedim dişlerimi sıkarak.

"İkimiz de onu buna asla izin vermeyeceğinden emin olacak kadar iyi tanıyoruz. Onu bu şekilde kurtaracağız. Şimdi bana hangi erkeğimizin onu çiftleştirmesini tercih edeceğinizi söyleyin." Çiftleşmemiş klan üyelerimizin resimlerini masasının üzerine yaydı, gözlerinde hınzır bir parıltı vardı.

Kırmızı gördüm. "Ona dokunan herkes kafasını kaybeder."

"İstersen güvenlik ekibindeki arkadaşlarından birini çağırabilirim." Öfke dolu bir kükremeyi bastırdım, yer değiştirme dürtüsüyle savaşıırken yumruklarımı sıktım.

Babam sanki sohbet *rahatlıyormuş* gibi sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ya da çocukluğundan beri onun senin olduğunu düşündüğünü itiraf edebilirsin."

Yumruklarım daha da sıkıldı. "Bunu ona asla yapmak istemediğimi biliyorsun. Ayı köpekleri eşleriyle birlikte kalmazlar."

"Ona aşık olduğumu ve on beş yaşından beri onu sahiplenme dürtüsüyle savaştığımı biliyorum. Şimdi, onunla çiftleşecek misin yoksa onu başkasına mı bırakacaksın, karar vermek için bir günün var."

"Bu saçmalık," diye . "Hayat

bu, Hudson."

Pişman olabileceğim bir şey yapmadan önce kendimi gitmeye zorladım. Binadan kurtulur kurtulmaz kürküm derimi yırttı ve yer değiştirdim. Ağaçların arasına dalarak zihnimi temizlemeye zorladım.

Ayı köpekleri eşleriyle birlikte yaşamazdı ve Callie'yi terk ederek onu incitmeme izin vermem söz konusu bile olamazdı.

yüzden yapamadım.

Çocukluğumdan beri rağmen o benim değildi.

Kelimeleri düşünürken bile patilerim beni memleketimdeki her şeyden daha iyi bildiğim ormanın içindeki aşırı büyümüş bir patikaya götürdü.

Doğrudan ona giden bir yol.

OceanofPDF.com

three

CALLIE

"Bunu yapamazsın," dedi Wren, yaka kemiği uzunluğundaki koyu kahverengi saçları darmadağın olmuş, elini tekrar saçlarının tepesinde gezdirirken.

"İyi olacak." Verandadaki salıncağımda arkama yaslandım, çoraplı ayaklarımı korkuluklara dayadım. Öngörülebilir gelecek boyunca Cub Gölü'nün tadını çıkaracak olsam da, dışarıda oturup manzarayı seyretme isteğime karşı koyamadım. "Bebeğimi doğuracağım. Oğullarımız arkadaş olacak. Bir eşe ihtiyacım yok."

"Yine de onu tanıyacaksın. Canın yanacak." "Ben sert bir kurabiyeyim."

"Yurdumuzun arkasında yaralı bir yabani kedi bulduğun zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu.

"Yine mi bu?"

"Öyle mi Callie? Çünkü o kedi iyileşene kadar besledin ve geri gelmeden gittiğinde yıkıldın. *Aylarca* bunun için üzüldün. Ve o kedi çok az tanıyordun."

"Bebeğimi doğuracağım ve büyüteceğim," diye itiraz ettim. "Onu her şeyden çok seveceğimi biliyorsun. I-"

"Ben bebekten bahsetmiyorum. Bebek sevilecek ve şımartılacak. Ben *senden* bahsediyorum. Çünkü seni doğuran adam burada kalmayacak. Onun bebeğini doğuracaksın ve o senin hayatında kalıcı bir demirbaş olacak. Sürekli girip çıkacak. Çoğunlukla dışarıda. Ve yapabileceğin hiçbir şey bunu değiştirmeyecek." Sesindeki acıyı duyabiliyordum.

Onu hamile bıraktığından beri eşini görmemiş olmasına rağmen, ona gerçekten aşıktı. Onu özlediğini söylemedi ama konu her açıldığında özlediğini .

"Biliyorum, Wren. Ama mantıklı olan tek seçenek bu. Bebeğim iyi bir çocukluk geçirecek ve ben de onun büyümesini izleyeceğim. Bu yeterli olmalı. Sen bunu atlatacak kadar güçlüydün, ben de öyle olacağım çünkü öyle olmak zorundayım."

Wren bir süre hiçbir şey söylemedi, sonra nihayet şöyle dedi: "Şekil değiştiren hamilelikleri berbattır. İnsanların sahip olduğu en kötü semptomların hepsine sahip olacaksın. Tüm hamilelik boyunca kusarsınız, mide yanmanız o kadar kötü olur ki göğsünüz ve boğazınız yanıyormuş gibi hissedersiniz... gebelik diyabetinden bahsetmiyorum bile. Bu bir küme. Yanında elini tutacak ben olduğum için ."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Biliyorum. Ben şanslı bir kaltağım."

"Hamilelik boyunca ve sonrasında birileriyle çıkacağına dair bana söz vermelisin" dediğinde sesindeki espriyi duydum. Yalnız olmaktan nefret ediyorsun. Hayatını yalnız geçiremezsin."

Başımı salladım, göz kapaklarımın ardında gözlerim yanıyordu. "Pekâlâ. Tamam." Haklıydı, haklı olduğunu biliyordum. "Yine de sen de birileriyle çıkmaya başlamalısın. Bunu tek başıma yapamam."

"Pekâlâ, anlaştık. Şimdi neşeli davranma zamanı, değil mi?" diye sordu sesini biraz yükselterek.

Yumuşak bir kahkaha attım. "Evet."

"Bir ayı değiştirenle yatacaksın. Tüm dünyanın sarsılacak, çünkü hiçbir şey onunla kıyaslanamaz bile."

"Bu konuda hayal kırıklığına uğradığımı söyleyemem. Biriyle birlikte olmayalı yıllar oldu."

"Bu yüzden duygularına kapılmamak için çok ama çok dikkatli olman gerekecek."

"Bu adil." Sandalyemde arkama yaslandım. "Endişelenmem gereken bir şey var mı?"

"Seks açısından değil. Sadece uhrevi-iyi," dedi. "Umarım benim şekil değiştirenim de yatakta seninki kadar iyidir. I-"

Önümdeki ormandan alçak, öfkeli bir hırıltı geldi ve kendimi kestim.

"O bir ayı mıydı?" Wren sordu.

"Sanki..." Ayı birkaç ağacın arkasından çıktı ve onu hemen tanıdım. "Evet, ben Hudson. Seni sonra ararım."

Hudson verandaya doğru yürüdü, adımları ağırdı ve öfkesi azalmıyordu. Telefonu kapattım ve verandanın basamaklarına tırmandı. Ayı formundayken bir tanesini kırdıktan sonra ergenlik yıllarımda değiştirilmişlerdi ama bu on yıl önceydi. Ahşap onun altında gıcırdadı ve eğildi, yüzümü buruşturdum.

"Dikkatli ol. Onları değiştirecek param yok," diye uyardım.

Uyarıyı dikkate almayarak ağır ağır kalktı ve duraksamadan yanıma geldi. Kendini verandaya bıraktı ve çocukken yaptığı gibi devasa başını kucağıma yasladı.

Her zaman yaptığım gibi başını hafifçe kaşıdım ve o da memnun bir ses çıkardı. "Henüz değil, her neyse," diye düzelttim.

Bana yine hırladı.

Ona küçük bir gülümseme verdim ama o görmedi. "Baban muhtemelen sana sözleşmeyi imzaladığımı söylemiştir, ha?"

Kızgın bir ses çıkardı.

Bu bir evetti.

"Para sıkışınca herkesin sırtını dayayacağı bir klanı olmuyor," dedim. "Planladığım şey bu değildi ama anne olmayı dört gözle bekliyorum. Her şeyin yoluna gireceğini biliyorum. Ve eminim ki klanınız eşim olması için iyi bir adam seçecektir." Yine duygularımla savaşıarak dudakımı ısırdım.

Hudson'ın dudakları bir hırıltıyla kalktı, göğsü sesle titredi.

"Konuşmayalı uzun zaman oldu. Umarım sen ve güvenlik ekibine katılan diğer çocuklar için işler hâlâ yolunda gidiyordur. Reed hâlâ en yakın arkadaşın mı?"

Reed, Wren'in yeni yürümeye başlayan çocuğunun babasıydı, Cub Lake'e dönüp mükemmel küçük büyürü büyütmeye hiç ilgi göstermemişti. Hudson'ın boktan arkadaş seçimi hakkında hiç yorum yapmamıştım, çünkü pişman olacağım bir şey söylemek istemiyordum.

Çünkü Wren hiçbir zaman ortaya çıkıp onu hamile bıraktığını söylememişti.

Bu ahlaki açıdan sorgulanabilirdi ama... anlıyordum. Onu ısırmış ve korunmadan becermişti ve ayı köpekleri neredeyse her zaman doğum kontrolü olmadan ilk kez birlikte olduklarında eşlerini hamile bırakırlardı. Onun hamile kaldığını varsaymalı ya da en azından mesaj sormalıydı.

Ama duştayken onu terk ettiğinden beri ondan tek bir ses bile duymamıştı.

Bu yüzden oğlu hakkında sessiz kaldığı için onu suçlamadım.

Hudson Reed'le ilgili sorumu duymazdan geldi, bu da bana liseyi hatırlattığı için gülümsemek zorunda kaldım. Ayı formundayken cevaplamak istemediği soruları her zaman görmezden gelirdi. Hayvani içgüdüleri ve davranışları kürkünü giydiğinde daha da güçlenirdi. Aynı şeyin tüm ayı değiştirenler için geçerli olduğundan oldukça emindim ama emin değildim.

"Seni cenazeye davet etmek istedim," dedim. "Ama sana ne söyleyeceğimi ya da nasıl söyleyeceğimi bilemedim. Her zaman çok meşgulsün. Annen de sana haber verir diye düşündüm. Yine de güzeldi. Kumar bağımlılığını

Gizli, yani kimse bundan bahsetmedi. İşinde ne kadar iyi olduğundan bahsettiler. Herkesin onunla vakit geçirmeyi ne kadar sevdiğinden. Her sabah kahvaltı için lokantadan hep aynı yemeği sipariş ettiğinden."

Ona cenaze törenini, ardından gelen öğle yemeğini ve haftanın geri kalanında her gün onun ve annemin mezarlarını nasıl ziyaret ettiğimi anlattım. Annem ben daha küçük bir çocukken vefat etmişti. Hem de kanserden.

Ona babamın eşyalarını nasıl karıştırdığımı anlattım.

Patronum babama veda etmem ve yapılması gereken diğer her şeyi halletmem için bana bir hafta izin vermediği için boktan yönetici asistanlığı işimi nasıl kaybettiğimi.

New York'a geri dönüp tüm eşyalarımı topladıktan sonra Cub Lake'e tek başıma bir nakliye kamyonu ile nasıl geri döndüğümü.

Ona gösterdiğim faturaları nasıl aldığımı ve bunların bir aldatmaca olduğunu umduğumu. Avukatlar gerçek olduklarını doğruladığında kalbim nasıl da karnıma inmişti.

Ben konuşmayı bıraktığımda güneş batmıştı.

Ona iyi geceler dileyip, guruldayan midemi yatıştırmak için fasulye ve pilav yapmak üzere içeri girdiğimde, o verandada kaldı.

Akşam yemeğimi yedikten ve duşumu aldıktan sonra pencereden dışarı baktığımda onu hâlâ kürkünün içinde otururken buldum. Uyuyor gibi görünse de, beni koruduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordum pozisyonunu.

Ergenlik dönemimdeki benliğim bunun bana karşı bir şeyler hissettiği anlamına gelip gelmediğini merak ederdi. Bu onu daha çok istememe neden olurdu.

Ama yetişkin benliğim, onun beni eve kadar takip eden ayı değiştiricinin almış olması gerektiğini anlayacak kadar zeki idi... çünkü romantik olarak orada değildi.

Hiç olmadı.

Ve bu iyi olmalıydı.

OceanofPDF.com

Ertesi sabah dışarı baktığımda verandanın boş olduğunu gördüm. Hudson gittiği için bir yanımda hayal kırıklığına uğramıştı ama bunun beklenen bir şey olduğunu biliyordum. Ben başka bir adamın bebeğine hamileyken etrafımda pek bulunmak istemezdim. Ayılar, bağılıktan nefret etmelerine rağmen değer verdikleri insanları sahiplenirlerdi.

Muhtemelen çoktan güvenlik ekibinin yanına dönmüştü. Geçmişte beni hiç vedalaşmadan bırakmamıştı ama bir ayı olduğu için vedalaşması beklenmedik bir şeydi.

Buzdolabıma doğru ilerledim ve onu açtım, ıssız raflara baktım.

Yetiştirme parası gelene kadar bana kahvaltı yok. Sadece biraz daha fasulye ve pilav.

Çok güzel.

Doktor muayenehanesinde hamilelik testim pozitif çıkana kadar para gelmeyecekti ama sorun değildi. Anladığım kadarıyla, doğum kontrol hapı kullanmadığım için ayı beni bir kez becerdikten sonra büyük olasılıkla hamile bırakacaktı. Avukat beni babamın borcundan kurtarabileceğini düşünmediğini söylediğinde hapları almayı bırakmıştım.

Onayladığında, onları çekmecenin arkasına kaldırdım.

Saate baktım -birden fazla doktor randevumun ilkinde sadece bir saat kalmıştı- ve giyinmek için yatak odama döndüm. Neredeyse varmışım ki biri ön kapımı çaldı.

Kaşlarımı çattım.

Haftalardır kimse kapımı çalmamıştı. Güveçler ve dondurucu yemekleri cenaze sırasında ve sonrasında harikaydı, ancak oldukça hızlı bir şekilde azaldılar.

Kapıya doğru ilerledim ve kapının eşiğinde yeni duş almış, dar gri bir gömlek ve *üzerine* tam oturan bir kot pantolon giymiş Hudson'ı görünce şaşırdım. Bir elinde bir paket yemek, diğerinde iki fincan kahve vardı.

Orada ne aradığını ve yemeğin ne için olduğunu sormadan eve girdi ve kahve fincanlarından birini elime tutuşturdu.

Mutfak masasına giderken, "Hala kahveden daha fazla süt ve şekerle içiyorsun, değil mi?" diye sordu.

"...Evet." Sonunda kapıyı kapattım ve onun arkasından mutfığa girdim.

"Hâlâ sosis yerine pastırmayı, kızarmış patates yerine mücveri mi tercih ediyorsun?" İki hazır tepsiden birini açtı.

Göz kırptım.

Bunların hepsini hatırlıyor

muydu? "Ve-"

kestim. "Burada ne işin var Hud? Şimdiye kadar güvenlik ekibinin yanına dönmüş olmalıydın. Burada yaşamıyorsun ve tatillerde nadiren ziyaret ediyorsun. Bir uçakta olmalıydın."

Bana bir çatal uzattı.

Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen kabul ettim.

İkinci tepsiyi açarken sakince, "Klan beni seçti," dedi. "Seni ne için seçti?"

"Seninle çiftleşmek için." Bakışlarımı sabit bir şekilde karşıladı. Hem de çok kararlı bir şekilde.

Kıpırdamadım.

Bileğimden tuttu ve beni nazikçe tepsilerden birini yerleştirdiği kendi sandalyesinin yanındaki sandalyeye doğru çekti. Belli ki oturmamı istemesine rağmen oturmadım.

"Beni kız kardeşin olarak görüyorsun," dedim sonunda. "Ben seni en iyi arkadaşım olarak görüyorum."

"Beni hiç çekici bulmadın, Hud. Lisedeyken bile. İkinci sınıfın başında seni öpmeye çalışmıştım, hatırladın mı? Beni tamamen geri çevirmiştin." Yüzüm, aramızın tuhaf olduğu o tek zamanın anılarıyla ısındı. "Babanı arayacağım ve ondan başka birini bulmasını isteyeceğim."

"Yapmayacak," dedi Hudson. "Yemeğini ye. Yakında bir doktor randevumuz var."

"Bu değil..." Bana verdiği plastik çatalı bıraktım ve geri çekildim. "Benimle çiftleşmiyorsun. Benden etkilenmiyorsun bile! Biz-"

Tekrar ayağa kalktı.

Sonra sakince bana yaklaştı ve ellerini belime koydu. Ani dokunuş karşısında nefesimi tuttum.

Bana daha önce hiç böyle sarılmamıştı.

Ve onun ereksiyonunu karnımın alt kısmında hissedebiliyordum, şimdiden çekicilik konusunda yanıldığımı kanıtlıyordu.

"İkinci sınıftayken seni geri çevirdim çünkü bir yıldan uzun süredir seni sahiplenme dürtüsüyle savaşıyordum Cal. Eğer o gün seni öpmüş olsaydım, sonunda seni ısırdırdım."

Bir ayı şekil değiştiren bir kadını ısırıldığında, hayatının sonuna kadar onun olurdu. Fiziksel ya da zihinsel olarak asla başka biriyle birlikte olamazdı.

Yine de bu onu kalmaya zorlamadı. Sadece aralarındaki mesafe ne olursa olsun sadık kalmasını sağladı.

"Bana aylar hakkında her şeyi anlatmıştın, hatırladın mı? Annen için nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyorum. Onu gördüm. Bunu *seninle* yapmayacağım," dedim kararlı bir şekilde.

"Neden olmasın?"

"Çünkü beni kıracak, Hudson!" Elimi göğsüne doğru attım. "Hiç tanımadığım bir ayıyla uğraşmak yeterince zor olacak. Ama *seninle*? Sana gerçekten değer veriyorum. Yani, hayır. Bunu yapmayacağım." Benim için getirdiği paket yemeğin kapağını kapattım ve kabı onunkinin üzerine koydum. "Gitmen gerekiyor."

"Hiçbir yere gitmiyorum." Sesi hâlâ sakindi.

Saçlarımı yolmak istememe neden olacak kadar sakindi.

Ellerini kalçalarımından ittim ve hışımla odama döndüm, cebimden telefonumu çıkarıp kulağıma götürdüm.

Hudson'ın babası cevap vermeden önce telefon dört kez çaldı.

"Alo?" "Merhaba, Bay Claw. Yine ben, Callie."

"Her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece-" Kısa bir nefes verdim. "Hudson mutfağında, benimle çiftleşecek olanın *kendisi olduğunu* iddia ediyor."

"Klan böyle karar verdi," diye kabul etti. "Çocuğun iyiliği için bir kadını en iyi anlayacağı erkekle eşleştirmek standarttır. Geçmişiniz göz önüne alındığında, o bariz bir seçimdi."

"Saygılarımla, katılmıyorum. Geçmişimiz nedeniyle Hudson ve ben barışçıl bir şekilde ebeveynlik yapamayacağız. On üç yıldan fazla bir süre boyunca günün büyük bir bölümünü, *her* gününü benimle geçirdi. Çocuğuna daha fazla bağlılık göstermemesi için bir neden göremiyorum."

"Bu onunla konuşulacak bir konu. Görevlendirme yapıldı ve sözleşmeler imzalandı. Şu anda bunu iptal edebilecek tek kişi Hudson. İyi günler Callie." Telefonu kapattı.

Bir elimi saçlarımın arasından geçirerek inledim.

Hudson yatak odamın kapısını çaldı. "Yirmi dakika içinde gitmemiz gerekiyor Cal. Buraya gel ve yemeğini ye."

Odayı geçtim ve kapıyı çekerek açtım, yüzüm de öfkem kadar sıcaktı. "Bunu neden yapıyorsun? İstedğin bu değil. Benim de bu değil. Neredeyse herkesle anlaşabilirim, bu yüzden klanda benimle çiftleşmek isteyen başka biri olmalı."

Bana doğru yaklaştı ve ellerini yüzüme doladı, başımı geriye doğru eğerek bana doğru eğildi. "Bunu ben seçtim Callie. Babam sana kimi atayacağımı sordu ve seni başkasının almasına izin veremezdim. İstedğim şey bu. Sen benimsin. Her zaman benim oldun."

"Bu doğru *değil*. I-"

Beni öptü.

İlk başta sadece dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Bir arzu fısıltısı.

Sonra dili ağzımdaydı ve sanki eline geçen tek fırsatmış gibi beni öpüyordu. Sanki yanıyordu ve ben ateşi söndürebilirdim.

Sanki beni gençliğimizden beri istiyordu ve sonunda bu konuda bir şeyler yapmaya karar vermişti.

Elimde olmadan ben onu aynı şiddetle öptüm.

Sonunda çekildiğinde nefes nefese kalmıştım, kalbim bir yük treni gibi çarpıyordu.

"Yiyebildiğiniz kadar yemelisiniz" dedi. "Bir ayı yavrusunu büyütmek insan vücudu için son derece zordur."

"Beni öyle öpüyorsun ve aklına gelen tek şey '*lanet kahvaltını yap*' demek mi?"

Dudakları sırtarak yukarı kıvrıldı. "Ya *yemek yiyecektin* ya da *kıyafetlerini çıkaracaktın*. Üremeden önce kimseyle yatmadığından emin olmam gerektiğini düşünürsek, seni yatağa götürmek pek de iyi bir seçim sayılmaz."

"Eğer beni doğuracak olan sensen, ne fark eder ki?" Kollarından ayrıldım ve mutfığa doğru yürüdüm, kalbim hâlâ hızla atıyordu.

"böyle yürüyor." "Eşinden

ayrılmak gibi mi?"

Yüzünü buruşturdu. "Evet."

Yemeğin önüne oturdum. "Eşleriyle birlikte yaşayan ayı şekil değiştirenlerin *olmadığına* inanmakta zorlanıyorum. Ayı değiştirenlerin nesli tükenmesin diye bir kadına sizin için çocuk doğurması için bu kadar çılgınca para ödemeye hazırsanız, onunla uzun vadeli bir yuva kurup birden fazla çocuk sahibi olmak daha mantıklı olmaz mı?"

"Mantiken evet. Ama çoğu ayı bir yerde o kadar uzun süre kalamaz. Eninde sonunda onu terk edeceğini bile bile eşinle yaşamak, onunla hiç yaşamamaktan daha zalimce. Klandan kimseyle iletişim kurmuyorum ama her zaman eşiyile yaşayan bir adam vardı. O tek kişiydi ve bu yüzden çok dışlanmış biriydi."

"Siz bağlılığı anlamıyor musunuz yoksa? Çünkü bağlılık, ayrılmak isteyebileceğinizi bilmek ama yine de kalmayı seçmek ve bu süreçte bundan keyif almanın bir yolunu bulmak demektir. Çünkü bir söz verdiniz. Ya da bir yemin."

"Söz vermeyiz ya da yemin etmeyiz."

"Çünkü hepiniz bağlanmaktan çok korkuyorsunuz ve kalmak için çok fazla pisliksiniz." "Kahvaltını yap, Cal. Hâlâ giyinmen gerekiyor."

Üzerimde bir çift pijama şortu ve uyku tişörtü vardı. "Eğer bunu yaparsak, artık arkadaş olamayız, Hud. Senin hakkında olumlu düşünmeyeceğim. Oğluma senin boktanlığını göstermekten kendimi alıkoyamayacağım, böylece bir gün o da senin süründe eşiyile kalan yabancı kadar iyi bir adam olarak büyüyebilir. Babana başka birini seçmesini söyle, böylece birbirimizden nefret etmek zorunda kalmayız."

Çenesi sertleşti. "Fiziksel olarak başka biriyle çiftleşmene izin veremem Callie. Başka seçeneğim yok."

"Bunun her şeyi değiştireceğini anladığın sürece." Başını salladı. "Anladım."

"Ve doktorun ofisine yalnız gidiyorum. Birlikte değiliz. Hamilelik ve doğum sürecini tek başıma geçireceğim için, bir çiftmişiz gibi benimle gelmiyorsun."

"Şu anda senin korumanım." Sesi kırılmıştı. "Seninle gelmek zorundayım."

"Son muhafızın yaptığı gibi beni takip edebilirsin."

Göğsü bir hırıltıyla gümbürdedi ama daha fazla tartışmadı. Sanırım dalga geçmediğimi anlamıştı. Beni öpmüştü ve bu hayal ettiğimden bile daha iyiydi ama durumumuz hâlâ aynıydı.

O bir ayı değiştiriciydi, ben bir insandım ve ilişkiler söz konusu olduğunda farklı kültürlerimiz birbiriyle uyumlu değildi.

Hayatımın büyük bir bölümünde onu ne kadar umutsuzca istemiş olursam olayım. Birlikte sessizce yedik.

İşimiz bittiğinde, ben hazırlanırken o verandada bekledi. Daha sonra, o sabah evime getirdiği kamyonetle beni klanın doktorunun ofisine kadar takip etti. Gençliğimizde kullandığı kamyonet olduğunu fark ettim ama konuyu açmadım.

Biz bir çift değildik.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SEKİZ SAAT ve sonsuz sayıda muayene, kan testi ve taramadan sonra nihayet klanın doktorundan her şey yolunda raporu alarak evime döndüm.

Görünüşe göre doğurganlığımın zirvesindeydim. Yaşasın.

Üreme randevum ertesi sabah için ayarlanmıştı.

Hudson'ın sabah 8'de kapıma gelip beni becerdikten sonra gideceğini düşünmek beni hasta ediyordu.

Ayrıca, açık.

Ama çoğunlukla hasta.

Yabancı biri olsaydı sinirlerim daha da bozulurdu.

Yine de bunun için kayıt yaptırmıştım. Ve sadece birkaç dakikalık bir seksti. -Hayatta kalırdım. Yetişkin hayatımda tam üç erkekle seks yapmıştım, yani temelde bir profesyoneldim.

Bu düşünce karşısında kendi kendime homurdandım.

Doktora giderken Hudson'daki gelişmeler hakkında Wren'i bilgilendirdim ve çıkarken ona her şeyin yolunda gittiğine dair mesaj attım, o da eve dönerken beni arayıp durumu sordu.

Geldiğimde telefonu kapattım ve yine fasulye ve pilav yapmak için işe koyuldum.

Pirince su eklerken kapımın çalınması beni şaşırtmamalıydı ama şaşırttı.

Kapıyı açarken Hudson'a, "*Randevumuz* sabaha kadar değil," dedim.

"Programa göre sikişmiyoruz, Cal." Burun delikleri alevlenerek eve adım attı. "Pirinç ve fasulye dışında yiyeceğin yok, değil mi?"

"Hayır." Kapıyı kapatmasına izin verip mutfağa geri döndüm.

"Grill'den bir şeyler sipariş edeceğim."

Jerry's Grill kasabadaki tek gerçek restorandı. Lokanta saat ikide kapanıyordu, bu yüzden orada akşam yemeği yoktu.

"Bunu yapmana gerek yok."

"Yine de yapacağım." Mutfakta bana yetiştirdi ve ellerini belime koydu. "Arayı kapatmamız lazım. Bu geceyi eskiden olduğu gibi konuşarak geçirelim."

"Artık her şey farklı." "Farklı

olmak iyi olabilir."

"Bu durumda değil."

Beni hafifçe sıktı. "Bana bir şans ver, olur mu? Hayatının anneminkine benzemesine izin vermeyeceğimi bilecek kadar beni tanıyor olmalısın."

"Seni sekiz yıldır tanımıyorum Hudson."

"Sanki hiç konuşmadın. Birkaç ayda bir konuştuk. Biz-"

"Sadece ben seni aradığımda konuştuk," dedim.

Sessizliğe gömüldü.

"Önce bana mesaj atmadın ya da önce beni aramadın. Sohbet başlatmadın, fotoğraf ya da başka bir şey göndermedin. Babam öldüğünde burada değildin."

"Kimse bana söylemedi."

"Çünkü sormadın, Hud. Umursamadın."

"Önemsiyordum," diye hırladı. "Sadece mesafeyi korumam daha iyiydi."

"Neden?"

"Çünkü ben bir ayıyım. Çünkü bağlılık konusunda bok gibiyiz. Çünkü-"

Elleri kalçalarımnda olmasına rağmen arkamı döndüm. "Çocukken bağlılıkla ilgili bir sorunun yoktu. Ya da gençken."

Gözlerini kırıştırdı.

Tüm gençlik yıllarım boyunca bunun doğru olduğunu biliyordum. Herkes beni tekrar tekrar uyarmıştı, onun huysuzlaşacağı konusunda. Planlanmış aktivitelere ve yükümlülöklere içereleyeceği konusunda. İçine kapanmaya başlayacağı konusunda.

Ona bunu yapması için alan bırakmışım. Yapsaydı anlayışla karşılardım.

Ama yapmadı.

"Ne zaman mesaj atsam ya da arasam cevap verdin,"

dedim. "Sen benim en iyi arkadaşımın. Tabii ki sana cevap verdim."

"Annen babanın eşi. Annen her mesaj attığında ya da aradığında cevap verdi mi?" diye sordum.

Alnı kırıştı. Yapmadığını

ikimiz de biliyorduk.

Ve hayatları boyunca ona mesaj atmaktan ya da onu aramaktan mümkün olduğunca kaçınmıştı.

Titrek olmak bir seçimdi.

Bağlanmayı reddetmek bir .

Ayı değiştiriciler boktan insanlardı.

Soruma cevap vermek yerine, beni ayaklarımdan kaldırmadan önce elleri belimde sıkıştı. şaşkın bir ses çıkardım ve beni kanepeye kadar taşıdı, sonra oturdu ve göğsü benimkinden sadece birkaç santim uzakta olacak şekilde beni kucağına oturttu.

"Hudson," diye başladım ama sözümü kesti.

"Artık tartışmak yok, Callie. Bu konudaki hislerini duydum. Halkımın kültüründen hoşlanmadığını biliyorum ve bunu hayatım boyunca da bildim. Ama bunun için imza attın, bu yüzden bu konudaki hislerimi dinleyeceksin."

Gz kırtım.

Böyle kontrolü ele alması çok seksiydi. Gençken bunu nadiren yapardı, ama her zaman seksi olurdu.

"On dört yaşındayken Jimmy Opin'in seni Bahar şenliği dansına davet ettiğini hatırlıyor musun?" diye sordu bana.

Tekrar göz kırtım.

Bu konuyu değiştirecek gibi
görünüyordu. "Bunun ne olduğunu
anlamıyorum-"

"Hatırlıyor musun?" diye

tekrarladı. "Evet. Çok

heyecanlanmıştım."

"Her zaman yaptığım gibi okuldan hemen sonra evinize gitmedim. Onu eve kadar takip edip boğazını parçalamak istedim. İlk defa birine gerçekten zarar vermek istemiştim. Babam şiddete başvurduğunda ona söylemem konusunda beni uyarmıştı, bu yüzden annemden beni okuldan hemen sonra onun evine götürmesini istedim. Nedenini açıklamak zorunda kaldım ve sonrasında sessiz kaldı."

Dinlerken kaşlarımlı attım.

gelmediğini hatırlamıyordum, ama ara sıra oluyordu.

"Babam bana ayı şekil değiştirenlerin eşleri söz konusu olduğunda diğer şekil değiştirenler gibi olduğunu söyledi. Sahiplenici. Şiddet yanlısı. Tehlikeli. Ama biz diğerlerinin yaptığı gibi bağlanmıyoruz, bu yüzden sadece duygu beslemediğimiz eşleri alıyoruz. Genellikle."

"Genellikle mi?"

Başını öne eğdi. "Bizim için de kaderli eşler var. Çoğu ayı onları bulmaktan kaçınmayı başarır. Ben bulamadım. Bu kadar genç yaşta böylesine güçlü bir sahiplenme eğilimine sahip olman, senin benim olacağının neredeyse garantisiydi. Babam seninkini aradı ve durumu açıkladı. Baban Jimmy'ninkini aradı ve ona dans için çok genç olduğunu söyleyerek benim için potansiyel tehdidi ortadan kaldırdı."

"Neredeyse garanti mi?"

"Beni öpmeye çalıştığında köpek dişlerim otomatik olarak yer değiştirdi. Bu onaylamaydı. Senden kaçmamın sebebi de buydu. Babamın beni senden uzaklaştırmasını istemedim, bu yüzden öğrendiklerimi ona hiç söylemedim. Bir noktada kendi kendine anladı ama ben ona söylemedim."

Arkama yaslandım, hikâyenin etkisinden kurtulmaya

çalışıyordum. "Yani biz..." "Biz kader arkadaşınız, Cal."

"Sekiz yıldır ben dürtüklemeyen beni aramadın ya da mesaj atmadın."

"New York'ta mutluydun. Benimle mutlu olamayacağını biliyordum. Ayı kültüründen nefret ediyorsun. İstedğin şey olmaya kendimi adayamadım. Her lanet gün seni düşündüm ve bana gönderdiğin o resimlere takıntılı bir şekilde baktım... ama geleceğini senden alamazdım. Eğer biriyle çıkmış olsaydın, muhtemelen kendimi senin peşinden gelmekten alıkoyamazdım, ama sen çıkmadın. Yani-"

"İnsanlarla çıktım."

Göz kırpma sırası ondaydı. "Hayır, yapmadın."

"Lisede değil. O zamanlar kimse beni çekici bulmuyordu."

Yüzünü buruşturdu. "Aslında, senin hakkında ne hissettiğimi bilen ve biri bir hamle yapacaksa bana söyleyen arkadaşlarım vardı. Benim de bir

İlgi gösteren herkesle sohbet edin ve size çok uzun süre bakarlarsa onları parçalamakla kibarca tehdit edin."

Gözlerim büyüdü.

Bu...

Tamam, henüz bunu düşünmeme izin vermiyordum.

Hayır.

"Üniversitede biriyle çıktım. Mezun olduğumdan beri de çıkıyorum. Bir yüzük ve söz alana kadar kiminle çıktığımı sana söylemeyecektim Hud. On yıldan uzun bir süredir senden hoşlanıyordum ve sen bana benden hoşlandığımı hiç hissettirmedin bile."

"Senin yanında sürekli sert davranıyordum," diye itiraz etti.

"O kadar saftım ki, sen ve babamın aşırı korumacılığı sayesinde üniversiteye başlayana kadar ereksiyonun ne olduğunu bile bilmiyordum, bu yüzden bunu fark etmediğimden eminim," diye karşılık verdim.

Gözleri kısıldı. "Sana kim öğretti?"

"Oda arkadaşım ve bu seni ilgilendirmez. Benden kaçarken kendine ne söylemiş olursan ol, ben üniversiteye gittiğimde en iyi arkadaşımı kaybettim. Böyle şeyleri bilemezsin."

"Şimdilik," diye .

"Hiç," diye karşılık verdim. "Ve hala benden etkilendiğine inandığımdan emin değilim, bu yüzden-"

Beni kucağına çekti, sikinin üzerine oturana kadar. Çok *büyük*, çok *sert sikinin*.

Kalçalarımın hafifçe hareket etmesine engel olamadım, onu tam istediğim yere konumlandırıdım.

"Kaç kadınla çıktığımı ve birlikte olduğumu bilmek ister misin?" diye sordu bana, o muhteşem yeşil gözleri ateşliydi.

"Hayır," dedim sorgusuz sualsiz.

Eğildi ve boğazıma bir öpücük kondurdu. Hain başım yana eğildi, o hafifçe emerken gözlerim kapandı.

Kulağımı ısırana kadar boynumda ilerlerken yavaşça ereksiyonunun üzerinde kaydım, sonra diliyle üç lob piercing'imle alay etti. "Bunlar yeni. Bana onlardan bahsetmemiştin."

"Sana pek çok şeyden bahsetmedim."

"Bu değişecek." Kulak mememi hafifçe ısırdı. "Peki ya Callie?" "Hmm?"

"Hiç *kimseyle* birlikte olmadım."

Dudaklarımı ayırdım ve onları öptü.

Öptü *beni*.

Bu sefer daha yavaş. Daha içten. Arkasında çaresizlik yoktu. Sadece arzu.

Onu itmem gerektiğini bilmeme rağmen, onu geri öptüm.

Öpüşürken, öpüşürken ve öpüşürken ellerim pazılarının üzerinde gezindi. Nefes alabilecek kadar uzun süre uzaklaştım, "Bu kaslar yeni."

"Yeni değil. Daha büyük. Seni bulmak istediğimde spor salonu iyi bir dikkat dağıtıcıydı. Ve ben her zaman senin izini sürmek istedim." Dudaklarımı tekrar dudaklarına götürdü ve birkaç dakika daha öpüşürken kaybolduk.

Ellerim göğüs kaslarında geziniyor, benim için esnediklerinde kaslarına bastırıyordu. Parmaklarımı karnının kalın çıkıntılarından aşağı kaydırđım, her çukuru, kabarıklığı ve kırıxıklığı hissettim. "Bunları seviyorum," diye nefes aldım, tekrar geri çekildim.

Gömleğini başının üzerinden çekiştirerek muhteşem gövdesini bana gösterdi. "Onlar senin, Cal."

Bununla birlikte, ağzımı tekrar ele geçirdi.

Kalçalarımı tekrar tekrar sıkıca kavraması, bana daha fazla dokunma ihtiyacıyla savaştığını gösteriyordu. Ve beni terk , aramızdaki şeyin asla istediğim gibi olamayacağını bilmeme rağmen, ellerinin tenimde olmasına ihtiyacım vardı.

"Bana dokunabilirsin," dedim ağzına karşı. "Eğer istiyorsan. I-"

Elleri bir kalp atışı kadar kısa bir sürede gömleğimin altında, çıplak karnımın ve belimin üzerinde yavaşça hareket ediyordu.

Altımda sertçe zonkluyor, beni daha yavaş öpüyordu.

Bana dokunma şekli muhtaç ya da çaresiz değildi.

Samimiydi.

Sıcak.

Neredeyse *kutsal*.

Köpek dişlerinin ağzında uzadığını hissettim ve ona biraz daha sertçe vurdum.

"Beni ısıracak mısın?" diye sordum.

"Eninde sonunda." Ön dişlerini dudağımın üzerinde hafifçe gezdirdi ve elleri yavaşça kaburgalarımın üzerinde gezindi. "Çok iyi hissediyorsun."

"Ellerin hâlâ *karnımda*, Hud."

"Seksi bir karın." Avuçlarını tekrar aşağı kaydırdı ve göğüslerime doğru sürükleyerek sütyenimin dantelinin üzerinden hafifçe dokundu. "Ve bunlar... Siktir." Tekrar sıktı, hâlâ çok hafifçe.

Eğer gerçekten kimseyle birlikte olmamışsa, bana nasıl dokunacağını

bilmiyordu. Ve bunun bana sağladığı avantajı seviyordum.

İlişkimizde ilk kez güç bendeydi. "Gömleğimi çıkar," dedim.

Kumaşın kenarından tuttu ve yavaşça başımın üzerinden sıyırdı.

Gözleri göğüslerimin üzerinde gezindi, elleri tekrar göğsümü bulduğunda bakışları sıcak ve ağırdı. Başparmakları sütyenimin üzerinden yavaşça meme uçlarıma süttü. "Siktir."

"Bunu zaten söylemiştin." Arkama uzandım ve kırmızı dantel kumaşı çözdüm. Kayışlar gevşediğinde, onları kollarımdan aşağı indirdi ve göğüslerimi tamamen serbest bıraktı.

"Bana bakabileceğimi söyle."

"İstediğin yerimi tadabilirsin."

Sözlerimi takip eden hırıltı alçak ve vahşiydi. Bir an sonra sırtım kanepenin minderlerine çarptı ve iri vücudu üzerime yerleşti, dili meme uçlarımdan birinde, eli diğerindeydi.

Tadına
baktı.

Berbattı.

Kemirdim.

Taptım.

Sonunda karnımdan aşağı inip taytımın bel bandına kadar yaladığında nefes nefese kalmıştım. Onları kalçalarıma kadar sıyırdı, yolun geri kalanını çekip çıkarmadan önce bir saniye boyunca bakışlarımla buluştu.

Bacaklarımı açıp, üzerimdeki gri dantel külotun zar zor gizlediği göbeğimi görmesine izin verdiğimde göğsü gümbürdedi. Birbiriyle uyumlu iç çamaşırlarım *olmasına* rağmen, onları eşleştirme zahmetine hiç girmemişim.

"Siktir, Cal." Parmaklarını külotumun ön kısmında gezdirirken sözleri alçak sesle, neredeyse vahşiceydi.

"Bunu zaten söylemiştin," diye .

"Bunu çok duyacaksın." Külotumun üst kenarından tuttu ve aşağı doğru çekti. Sırtımı kamburlaştırdım ve o da külotumu tamamen yırttı.

Gözleri yavaşça üzerimde gezindi.

Aç bir şekilde.

İstese de gözlerindeki şehveti taklit

Yüzünü merkezime doğru indirerek parmaklarıyla kıvrımlarımı yavaşça açtı. Başparmağı klitorisimin üzerinde hafifçe hareket etti ve sesi gerildi. "O kadar ıslaksın ki, sadece kokundan bile boşalabilirim."

Bir kalp atışı sonra, dili klitorisimin
üzerindeydi. Öyle bir kasıldım ki neredeyse
kanepeden düşecektim.

İlk başta yavaşça tadıma baktı. Nelerden hoşlandığımı anlamaya çalıştığını söyleyebilirdim ama hareketlerinin vahşiliği bana hayatının en güzel anlarını yaşadığını söylüyordu.

Parmaklarım saçlarına gömüldü, beni ağzıyla kenara sürüklerken seslerim daha da yükseldi.

"Sana içimde ihtiyacım var," diye nefes aldım, çaresizlik beni ele geçirmişti.

Kalın parmağı bir an bile tereddüt etmeden içimi doldurdu ve kendimi kaybettim. Kalçalarım sarsıldı ve kontrolümü kaybettiğimde haykırdım. Vücudum onun etrafında sıkıştı ve bana karşı hırladı, diliyle beni daha sert ve daha hızlı becerdi.

Ağzı hala üzerimdeyken doruk noktamdaki aşağı inerken, klitorisimi ve girişimi yavaşça alay ederken, net bir düşüncem vardı:

Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

"Seni istiyorum," dedim nefes almakta zorlanarak.

O muhteşem yeşil gözler çekirdeğimin üzerinde benimkilerle buluştu. Dudakları klitorisime doğru hareket etti. "Callie..."

"Seni istiyorum," diye tekrarladım, bir yanımda çok iyi tanıdığım o yüzü görüyor ve hayır demesini bekliyordu.

Beni çevirmek
için.

Çekip gitmek için.

Ama klitorisimi hafifçe emerek kalçalarımın sarsılmasına neden oldu.

Bir süre sonra yüzünü kalçamın üzerinde gezdirdi, zevkimi bacağıma sildi ve ayağa kalktı. Elleri kot pantolonunun düğmelerine gitti ama ben doğruldum ve onları ittim.

Sikinin ön tarafı o kadar kalındı ki, gençken bunu nasıl kaçırmış olabileceğimi bilmiyordum.

Düğmesini açtım ve ereksiyonunu dışarı çekmeden önce kot pantolonunun fermuarını açtım ve elimi devasa, ipeksi uzunluğunun etrafına sardım. Yavaşça yumruğumu üzerinde gezdirdim.

Acı dolu bir inilti duyuldu. Kafamı kaldırdığımda gözleri kapalıydı.

"Önce benim rahatlamama izin vermezsen uzun süre dayanamazsın," dedim eğilerek. Boştaki elimle bileğini yakaladım ve parmaklarını saçlarıma doğru kaldırdım. Hiç tereddüt etmeden içeri daldılar.

"Sakin bana birinin sana nasıl sakso çekileceğini öğrettiğini söyleme," dedi, sesi gerilmişti.

"Emmeyeceğim." Dudaklarımı sikinin başına doladım ve hafifçe emdim.

Acımasızca küfretti, tutuşu sıkılaştı. "Cal..." "Seni boşaltmama izin ver."

Aleti avuçlarımda içinde şiddetle zonkluyordu ve onu tekrar ağzıma aldım, bu sefer daha derine götürdüm.

Ben onun tadına bakarken ve onunla dalga geçerken tekrar küfretti, ta ki o zevkini hırıldayarak dile getirip boğazıma boşalana kadar.

Yuttum ve ağzımı ondan ayırmadan gözlerimi açtım. O kadar hızlı çekti ki dudaklarım sikinden kurtulurken bir ses çıkardı ve bir kalp atışı sonra beni tekrar kanepeye sırt üstü yatırdı.

"Sen benimsin Cal," diye hırladı Hudson. "Sana sahip olmak için daha fazla beklemeyeceğim." Bacaklarımı daha geniş açtı ve kalçalarını iterek beni sert ve hızlı bir şekilde doldurdu.

Sadece onun büyüklüğü bile nefesimi kesmeye yetti.

Gözlerinin benimkileri yakması o anki duyguları çok daha yoğun hale getirdi.

Bir yabancıyı ya da birkaç haftadır çıktığım bir adamı becermiyordum. Hudson'la, çocukluğumdan beri en iyi arkadaşım olan ve hayatımın büyük bir bölümünde gizliden gizliye aşık olduğum adamla seks yapıyordum.

"Benim için çok sıkıydın. Acıyor mu?" Dudaklarını boğazıma indirdi, hassas derimi öpüp emerken boynuma sokuldu. Aleti içimde zonklasa da, ona alışmam için bana zaman tanıyarak hareket etmedi.

"Hayır," diye nefes aldım. "Sen sadece büyüksün.

Gerçekten, gerçekten büyük." "Şimdiye kadar birlikte

olduğun herkesten daha mı büyük?" "Hem de çok."

Kelimeler neredeyse bir inilti gibi çıkıyordu.

Kalçalarımı biraz oynattım ve o olduğu yerde kaldı, boğazımı öptü ve tattı. "Boşaldığında seni buradan ısıracağım," dedi, keskin köpek dişlerini omzumun boynumla birleştiği yerde gezdirerek. "Bu seni iyi hissettirecek. Gerçekten çok iyi."

"Bundan daha iyi hissedebileceğimi sanmıyorum."

"Daha yeni başlıyoruz, Cal. İsimiz bittiğinde, başka bir erkeğin varlığını bile unutacaksın."

İçimde hissettikleriyle ona inandım. Gerçekten inandım.

"Hareket ettiğimi hissetmeye hazır mısın?" Eli göğüslerimden birinin üzerinde geziniyor, meme ucumla kabaca alay ediyordu. Nazik davranmadığını düşünmeye ve bu çok hoşuma gitmişti.

Yanıt olarak kalçalarımı oynattım, belimi kavrayıp içimde daha derine iterken homurdanmasına neden oldum.

Hareketler yumuşak ama sertti, çekilip tekrar tekrar içime girerken, kalçalarının her itişinde beni ağlatan yavaş, kaba bir ritim buldu.

"Bana kime ait olduğunu söyle Cal," diye emretti, nefesim hızlanıp gözlerim büyürken. Zevkimin sınırına o kadar yaklaşmışım ki zar zor konuşabiliyordum.

"Sen, Hud. Ben sana aidim."

Kalçalarımı biraz kaldırıp içime daha sert girerken tatmin olmuş gibi bir ses çıkardı.

Aleti içimdeki o hassas yere tam isabet etti ve doruk noktam her zamankinden daha sert bir şekilde içime çarparken umutsuzca haykırdım.

Serbest kalmasıyla birlikte zonklayıp sertleşirken dişleri boğazıma battı ve zevkim daha önce hayal bile edemeyeceğim bir boyuta ulaştığında çığlıklarım çığlıklara dönüştü.

Kalçalarım hızla sallandı ve içime daha sert ve daha sert vurarak başka bir doruğa ulaştı.

Ve bir tane

daha. Ve bir

tane daha.

Sonunda boğazımı serbest bıraktı ve hareketlerini yavaşlatırken dilini boğazımın üzerinde gezdirdi.

Göbeğimin, kalçalarımın ve kıkırmın her yerinde birleşik salınımımızı hissedebiliyordum.

Kaç kez indiğimizi ya da ne kadar sürdüğünü bile bilmiyordum ve umursamayacak kadar sersemlemiştim.

Bakışları nihayet benimkilerle buluştuğunda , birlikte toparlanırken nefes alıp vermesi zorlaşmıştı. "İyi misin Cal?"

"İnanılmaz," diye fısıldadım. "Seksin olabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Katılıyorum. Bütün gece sikimi bırakmana izin vermeyeceğim."

"Bu bir söz mü?" Alay ettim, eski şakacılığımız biraz olsun geri gelmişti. Aramızda var olan gerginlik tamamen ortadan kalkmıştı.

"Aslında bir yemin."

Zihnim sözler ve yeminler hakkındaki gergin konuşmamıza geri dönmeden önce beni koltuktan kaldırıp yatak odama doğru götürüyordu.

O yürürken, "Duş almamız lazım," dedim.

"Şimdi bir tane almanın anlamı yok. Güneş doğana kadar salgımla kaplanmış olacaksın."

Zaten kızarmamış olsaydım, onun sözleriyle kıpkırmızı olurum.

Ama kızardım.

Ve mutluluk vericiydi.

Beni yatağıma yatırdı ve güneş doğana kadar benimle tatlı, yavaş bir sevişme yaşadı. Bunun mümkün olmadığını bilsem de, sessizce o anları sonsuza dek yaşayabileceğimizi umdum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

six

DSON

Göğsümde uyuyan kadına baktım ve ayı değiştirenlerin nasıl olup da eşlerini terk ettiklerini merak ettim.

Bunun doğal olması gerekiyordu, bağlanma korkusu. Gitmek için kaşıntı.

Bana özgürlüğün aylar için bir ihtiyaç olduğu öğretilmişti. Çiftleşmek doğal değildi ama nüfusumuzun azalmaya devam ettiği düşünüldüğünde bir gereklilikti.

Bir yanım ona yakın olma ihtiyacının, beklentinin ortadan kalkmasının ardından azalmasını bekliyordu.

Callie gerçekten benim olduktan

sonra. Bir şeyden sonra.

Ama uyuyordu. Sikim çoktan yumuşamıştı. Onu doğurmuştum ama sabah yediye kadar onunla sevişirken bu aklımın ucundan bile geçmemişti.

Yine de *kalmak* istedim.

O uyurken çekip gitme ve onu yalnız uyanmaya terk etme düşüncesi kollarımı sıktı.

Aylar hakkında öğrendiğim her şeyin canı cehenneme.

Birlikte yaşadığımız şey doğrudu. Her şeyimizdi.
Callie sonunda benim olmuştu ve ben gitmiyordum.
Hayatım buna bağlı olsa bile.

OceanofPDF.com

seven

CALLIE

Sabah 10'da uyandığımda pişmekte olan pastırmanın kokusunu aldım. Koku midemi guruldattı ve gözlerimi zorla açtım.

Battaniyeler buruş buruştu ve yatak sıcaktı.

Hudson bütün gece kalmıştı.

Bu konuda umutlanmak istemiyordum ama çarşaflarımda onun kokusu ve kalçalarımda ve göbeğimde kurumuş salgısının yapışkanlığı varken umutlanmamak çok zordu.

Onun olduğumu söylemişti.

Yataktan sessizce kalkıp koridorun karşısındaki banyoya girdim ve aynada kendime baktım.

Uzun, bal rengi saçlarım . Yüzüm kıpkırmızıydı.

Gözlerim biraz şaşkındı.

Ve omzumda bir iz vardı. Kalıcı bir iz. Sadece dişlerinin bırakmış olabileceği iki sivri hilal.

Alt karnım ısındı.

Ben onun eşiydim.

Ama bunu takıntı haline getiremezdim, çünkü bir ayı Şekil değiştiren için bunun pek bir anlamı yoktu. Eşlerinden ayrılırlar, onlardan ayrı yaşarlardı. Hudson muhtemelen sadece hamile kalmama yetecek kadar yiyeceğim olduğundan emin olmak için kalıyordu.

Duşta kendimi temizledim. Yarı yolda onun içeri girdiğini duydum ve perdeyi yana çektiğinde bakışlarıyla karşılaştım. Gözleri vücudumda gezindi, sıcak ve takdir ediciydi.

"Günaydın," dedi sonunda. "Orada benim için de yer var mı?"

"Pastırma kokusu aldım," dedim, hemen ardından gidesabah seksi yapmak istemiyordum. "Burada işim neredeyse bitti ve oldukça aım."

Başını salladı. "Yemek yemen gerek. Akşam yemeğini atladık." "Evet."

Bir anlık gariplik oldu. Birçoğunun ilki olduğunu düşündüm.

"Yemek neredeyse hazır. Ben mutfakta olacağım." Duş perdesini açtı ve odadan dışarı ıktı.

Onu geri çevirdiğim için kendimi kötü hissetsem de, bunun her zaman böyle olmayacağını bildiğim halde onu hayatımın bir parçası olarak görmeye alışmak istemiyordum.

O benim değildi.

Eş bağı sadece bir formaliteydi, yavrusunu bytmemi sağlamak için. Sözleşmenin bir parçasıydı ve bebekten daha fazla kalmasını sağlamayacaktı.

On dakika sonra giyinmiş ve mutfaktaydım. Hudson'ın babası kesinlikle ona ya da annesine hiç kahvaltı hazırlamamıştı ama belli ki Hudson'a hamile kaldığında ben ortalıkta yoktum. Belki de yemek bir gelenek ya da öyle bir şeydi.

"Bunu yapmak için gerekli malzemeleri nereden buldun?" Yemeği keserken ona sordum. Tabaklarımız krep, pastırma, yumurta ve sosisle dolup taşıyordu. Çocukluğumdan beri yemediğim ev yapımı kahvaltılıkaları içime çekmek istedim ama daha uzun süre tadını çıkarabilmek için kendimi yavaş yemeye zorladım.

"Yiyecek siparişı verdim. Bu sabah biri bıraktı."

"Öğle yemeğine kadar kasabadaki herkes bunu konuşuyor olacak," dedim. "Evime yiyecek siparişı veremezsin."

"Konuşmalarını istiyorum. Senin benim olduğunu yayacaklar."

Gözlerimi devirdim ama göğsümdeki sıcak duygulara engel olamadım. "Ben sadece şu an için seninim Hud. İkimiz de bazı yetiştiricilerin insanlarla çıktığını ya da evlendiğini biliyoruz."

Gözlerini bana dikti, çatalı durakladı. "Bir insanla evlenmek mi istiyorsun?"

"Mümkünse hayatımı yalnız geçirmekten kaçınmak istiyorum, bu da bunu denememi gerektirecek. Yani, evet."

Bir hırıltı göğsünü titretti. "Hayır."

"Bu tartışmaya açık değil."

Benimle tartışmaya devam etmek için ağzını açtı ama mikrodalğanın üzerindeki zamanlayıcı öttü ve isteksizce mutfağa geçti. Döndüğünde elinde tereyağı ve balla kaplı bir tost vardı.

Adam bir ayıydı.

"Bu konu hakkında konuşmayalım," dedim. "Şehirde ne kadar kalacaksın?"

Soru onu hazırlıksız yakaladı. "Süresiz olarak."

Bir kaşımı kaldırdım. "İşini seviyorsun. Neden geri dönmeyesin ki?"

"Yavrumu büyütürken seni burada yalnız bırakmayacağım. Ben de yavrumu bırakmayacağıma eminim. Şehirde iş var."

"İstemediğiniz işler."

"Paraya ihtiyacım yok. Kasabanın kenarında parasını ödediğim bir evim var ve son sekiz yılda kazandığım paranın bir kuruşunu bile kullanmadım. Eğer çalışmam gerekirse, inşaat ekibine katılırım."

Göz kırptım.

Ayı klanı kasabayı bir asırdan daha uzun bir süre önce kurmuş ve akıllıca yatırım yapmışlardı, bu yüzden hepsinin hayatları boyunca harcayabileceklerinden daha fazla paraları vardı. Çoğu hala meşgul olmak için inşaatlarda çalışıyordu ve küçük bir kasabada yaşamamıza rağmen kasaba büyüyordu, bu yüzden onlara her zaman ihtiyaç vardı.

"Bu yavru için iyi olacak," dedim yemeğime odaklanarak.

"*Bizim* için de iyi, Cal."

Biz diye bir şey yoktu.

O da bunu biliyordu.

Ama bunun için bir kavga , bu yüzden sadece kahvaltımı yedim.

İşimiz bittikten sonra duş almak ve üstünü değiştirmek için eve gitti. Birkaç saat içinde döneceğini vurgulamasına rağmen, umutlanmama izin vermedim. Babası annesine ya da Hudson'a verdiği sözleri nadiren tutardı.

İkimiz de bunu yüksek sesle söylememiştik ama babası boktan bir babaydı. Tutarsız, güvenilmez ve çoğu zaman ulaşılamaz biriydi. Hudson *bazen* ona ihtiyaç duyduğunda yanında oluyordu ama çoğu zaman söylediği zaman gelmiyor ya da telefonlara cevap vermiyordu.

Hudson gittikten sonra bulaşıkları yıkadım. Onları kaldırırken tezgahın üzerinde, arabamın anahtarlarının yanında bir deste para buldum.

Elime aldığımda gözlerim büyüdü, sessizce birkaç yüz dolar saydım. Hepsisi buruş buruştu, sanki Hudson onları cebinden çıkarmış gibiydi.

Her iki durumda da, banka hesabımın boşa gittiğini biliyordu ve bu konuda bir şeyler yaptı.

Bu...

Ne olduğunu düşünmek istemiyordum.

Kahretsin, evden çıkmam gerekiyordu.

Biraz rimel sürdüm ve Wren'in kitapçısına doğru yola çıktım. Orada oynayacak sevimli küçük çocuklar ve okunacak baharatlı kitaplar olacaktı. Ve tabii ki konuşacak en iyi arkadaşım.

Binanın yan tarafına park ettim, otoparktaki araba sayısı beni şaşırttı. İçeri girerken saydım - on bir.

Neredeyse lokanta kadar kalabalıktı ki burası kasabanın en gözde yeri idi.

İçeri adımımı attığımda kapının üzerindeki zil çaldı, binanın verdiği hissi her zamanki gibi çok seviyordum.

Tavanlardaki peri ışıkları koyu yeşil duvarların daha sıcak görünmesini sağlıyordu. Kitap rafları açık gri ahşaptan yapılmış ve karo döşeme, halılar ve mobilyalarla yumuşatılarak koyu ahşap gibi görünmesi sağlanmıştır.

Tümüyle, bir peri masalından fırlamış bir tür rahat büyümlü orman gibi hissettiriyordu.

Kahve ve kâğıt her yeri sarmıştı.

Sandalye ve koltukların çoğu kitaplara gömülmüş insanlarla doluydu. Her zamanki gibi birçoğunun önünde kahve fincanları vardı. Bazılarında hamur işleri de vardı.

Ödeme masası, hemen dikkatinizi çekmeyecek kadar uzakta, yan taraftaydı. Bunun tasarım gereği olduğunu biliyordum.

Tezgâhın önündeki kişi elinde bir kâğıt torba ve kahve fincanıyla uzaklaştığında bakışlarım Wren'inkilerle buluştu ve dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

Açık tenliydi ve düz, koyu renk saçları omuzlarının hemen üzerinde kesilmişti. Gözleri parlaktı ve herkesi rahatlatan kişiliklerden birine sahipti.

Ben tezgâha ulaştığımda tezgâhın arkasından çıktı ve beni kucaklamak için kendine çekti. Ben de ona sıkıca sarıldım, duygularım gözlerimde yanıyordu.

"Oturalım," dedi ve beni kolumdan tutup yakındaki boş bir kanepeye çekti. Oturdum, o lanet duygularla boğuşurken hızlı hızlı göz kırdım.

"Ne oldu?" diye sordu, sesi yumuşaktı. Dükkânda sessiz olmak zorundaydık. Kasaba ne olursa olsun dedikodu yapacaktı ama doğru ve mahrem ayrıntılarla dedikodu yapmalarını istemiyordum.

"Kalacağını söylüyor, Wren. Bu konuda ne düşünmem gerekiyor? Beni daha önce hiç terk etmedi, ama beni hiç aramadı ya da mesaj atmadı ve şimdi bana her zaman aşık olduğunu söylüyor ve-"

"Nefes al, Callie."

Havayı içime çektim, kanepeye yaslandım ve gözlerimi kapattım. "Ona hâlâ aşığım. Ona her zaman aşık oldum. O gidince ben ne yapacağım? Haklıydın - yaban kedisine döndüm yine. Boku yedim. Mahvoldum."

"Berbat durumda *değilsin*." Koluma hafifçe vurdu. "Belki çoğu ayı kalmıyor ama Hudson kaldı. Değil mi? On yıldan fazla bir süre boyunca her gün birlikteydiniz. Senden bıkmadı. Seni terk etmedi. İşler zorlaştığında ya da yakınlaştığınızda kaçmadı."

"Ama ya bebekten sonra beni terk ederse? Ya da daha önce? Ya da on yıl sonra? Ya da ya-"

"Her zaman keşkeler olacaktır. Eğer bir insanla evlenirseniz, sizi boşayabilir. Seni aldatabilir. Sana olan aşkıdan vazgeçebilir, Tanrı aşkına." Sözleri açık, gözleri keskindi.

"Haklısın. İnsanlar da ilişkilerinde aylar kadar kötü olabiliyor." Birkaç tutam saçımı gözlerimden uzaklaştırdım.

"Ama belki aylar da ilişkiler konusunda bazı insanlar kadar iyi olabilirler, eğer isterlerse." Bana küçük bir gülümseme verdi.

İkimiz de ne söylemediğini biliyorduk.

Eşi bu olasılığa dahil değildi.

Birliktelikleri sürerken ona inanılmaz davranmıştı ama onu hayalet gibi görmesi bu tanıma uymuyordu.

"Çok korkuyorum Wren," dedim sessizce.

"Ben de öyle. Sadece terörü görmezden gelmeli ve ona rağmen hayatımızın tadını çıkarmalıyız."

Dükkanın arka tarafında bir kapı açıldı ve Wren'in siyah saçlarına sahip bir çocuk bize doğru koşarak geldi. Bazı spor salonlarında olduğu gibi kitapçının arkasına kısa süreli bir çocuk bakım evi inşa etmişti, bu yüzden odada oynayan bir avuç çocuk vardı.

Wren'in annesi Parker'ı en iyi arkadaşımın yanına kadar takip etti. Babasının kim olduğunu bilmesem bile, yüzünün şekli ve o muhteşem altın gözleri bana bunu hemen söylerdi.

Pawsonlar kasabadaki altın gözlü tek şekil değiştirenlerdi ve sadece bir oğulları vardı. Reed.

Küçük çocuğun her zamanki sevimli gülümsemesi yerine gözleri sulanmıştı. Hemen annesine doğru atıldı ve tercüme edemediğim bir şeyler geveledi.

Wren onu kucağına aldı ve göğsüne bastırdı. Bu manzara karşısında içimden bir şeyler sızladı.

Kendi küçük çocuğuma

sahip olmak... Bunu istedim.

"Ne oldu?" diye mırıldandı ve cevap almak için annesine baktı.

"Sanırım hasta," diye itiraf etti Wren'in annesi. "Ona hiçbir şey yediremiyorum. Sylvie yolda, dükkânı işletmeyi teklif etti, böylece onu eve götürebilirsin."

Sylvie Reed'in annesiydi, yani Parker'ın büyükannelerinden biriydi. Wren, annesi ve Sylvie, Parker'ın her zaman bolca sevgi ve ilgi görmesini sağlıyorlardı. Wren bu kadar çok desteğe sahip olduğu için şanslıydı ve bunun farkındaydı.

Ben olsam aynı gemide olmazdım.

Hudson'ın annesi zaman zaman bana yardım ederdi ama hiçbir zaman çok yakın olmadık. Ve gururum ona yaslanmama izin vermiyordu.

Neyse ki ilk kısa süre için klanın parası bana destek olacaktı. İlk bir ya da iki yıldan sonra karnımı doyurmak için bir iş bulmam gerekecekti ama bunu başarabilirdim.

Her neyse, Sylvie.

Belli ki oğlunun Wren'in çocuğunun babası olduğunu biliyordu ama Reed özellikle sormadığı sürece bunu sır olarak saklamayı kabul etmişti. Eşi ayı şekil değiştirenlerin en kötüsüydü ve biz çocukken Hudson'dan yaptığı bazı pislikleri duymuştum.

Reed babası gibi olmasa da, aralarındaki bağı mühürledikten sonra eşini terk etmişti. Her ayı değiştirici, doğum kontrolü kullanmadığı sürece, bir kadını hamile bırakmanın kaçınılmaz olarak onu sahiplenmeyi takip ettiğini bilirdi. Birlikteyken prezervatif kullanıyorlardı ama sahiplenme sırasında prezervatif kullanmıyorlardı-

Yani temel olarak, onu bıraktığını biliyor olmalıydı.

Parker ağlamaya başladı, başını annesinin boynundan çevirip bana baktı.

Hıçkırırken küçük sevimli dudakları aralandı ve hıçkırık kısa sürede öğürmeye, öğürme de kusmaya dönüştü.

Bana çarptığında çok şaşırdım, zıplamadım bile.

Wren onu aceleyle banyoya götürdü ve hızla uzaklaşırken omzunun üzerinden özür diledi. Endişelenmemesi için arkasından seslendim ve onu takip ettim.

Annesi ve ben, yüzünü yıkamayı ve hemen tekrar kusmayacağından emin olmayı bitirir bitirmez onu Parker'la birlikte eve gönderdik.

Annesi gömleğimi benden alıp lavaboda ovarken ben de sütyenim ve taytımla dükkânın portatif döşeme temizleyicisini kanepeye taşıdım. Dağınıklığın geri kalanıyla ilgilendim, yarı yolda birinin çıkış yapmasına yardım etmek için durakladım. Kasabamızın büyüklüğü düşünüldüğünde, herkes durumu anladı ve anlayışlı davrandı.

Yeni çiftleşmem için beni tebrik ettiğinde, dükkândaki herkesin Wren'e fısıldadığım dramı duyduğunu biliyordum.

Ben gidene kadar tüm Cub Lake benim ve Hudson'ın dedikodusunu daha da fazla yapacaktı.

Yaşasın.

Bir saat sonra nihayet arabama dönebildim. Kuvvetli bir şekilde el sabunu kokuyordum ve ağırlığına değecek herhangi bir ayı kaydırıcı kesinlikle kokunun altındaki kusmuğun kokusunu alabilirdi. Ama bunun bir önemi yoktu.

Hudson ve benim bir bebeğimiz olacağını düşünüp durdum. *Kalma* ihtimalini.

Birlikte olmamızın.

Annesine benimle çiftleştiğini söylemiş miydi?

Muhtemelen söylememiştir.

Ama bilmeyi hak ediyordu.

Birçok kez geçtiğim kavşağa ulaştım. Beni annesinin evine götürecek olan kavşağa.

Ve hiç vakit kaybetmeden oraya döndüm. Sabun ve kusmuk gibi kokuyor olsam bile mümkün olduğunca çabuk öğrenmesi gerekiyordu.

Hudson'ın annesinin oturduğu sokağa döndüm, sonra frene bastım ve birkaç kapı aşağıdaki evin önüne park ettim.

Kocaman gözlerim evinin önüne dikilmişti.

Dantelli bir bernoza sarınmış, saçlarını başının üstünde topuz yapmıştı. Gözleri parlıyordu ve arabasına doğru yürüyen bir adamla sohbet ediyordu. Adamın çantası yoktu ve üzerinde yeni duş almış temiz giysiler vardı.

Adamı tanımak için dahi olmaya gerek yoktu.

Hudson'ın babasıydı.

Ve onunla, onun kendisiyle konuştuğu kadar kolay konuşuyordu. *Daha önce hiç* bu şekilde konuşmamışlardı.

İkisi de rahat görünüyordu. İkisi de ayrılmak için acele etmiyordu.

Konuşmaları birkaç dakika daha devam ettikten sonra kadın verandadan çıkıp adamın yanına geldi ve göğsüne yerleşti. Sanki yeni birlikte olmuşlar ve utanç yürüyüşü yapıyorlarmış gibi tutkuyla öpüşmelerini bekledim ama kadın sadece gömleğinin yakasını düzeltti.

Ve konuşmaya devam etti.

Onu rahatça kendine doğru çekti.

Birlikte güldüler.

çektim, çünkü o kadar şaşırmıştım ki arabayla uzaklaştıktan sonra kendi anılarıma inanacağımdan emin .

Yaşlı, evli bir çiftin yapacağı gibi dudaklarını hafifçe öptükten sonra nihayet arabasını sürüp gittiğinde on beş dakika geçmişti. Yeni bir ilişkiymiş gibi garaj yolunda beklemedi ya da şaşırmış gibi dudaklarına dokunmadı.

Onun yerine, ön kapıya doğru yürüdü.

Oraya ulaştığında omzunun üzerinden baktı ve gözleri hemen bana takıldı.

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı ve beni kendine doğru çekti.

Kahretsin.

Artık konuşmadan kaçmak yoktu. Potansiyel bebeğimin büyükannesinden çabucak uzaklaşabileceğim gibi değildi.

O sözleşmeyi asla imzalamamalıydım.

Ya da en iyi çocukluk arkadaşımın ateşli bir seks yaptım.

Yavaş bir nefes alarak isteksizce arabayı evine kadar sürdüm ve onun isteyeceğini bildiğim gibi garaj yoluna park ettim. Arabadan inip yanına gittiğimde hâlâ bornozuyla kapının eşiğinde duruyordu.

"Selam Linda," dedim gülümsemeye zorlayarak.

"Merhaba, Callie." Beni kollarına çekti ve sıkıca sarıldı. Ben de ona sarıldım, ne bilip bilmediğinden emin değildim. "Bana soracak soruların mı var?"

"Bir sürü," diye mırıldandım.

Güldü, gözleri daha parlaktı ve vücudu daha önce hiç görmediğim kadar rahatlamıştı. "İçeri gel."

İsteksizliğim ve belirsizliğim hiçbir yere gitmemiş olsa da onu içeri kadar takip ettim. Onu en son babamın cenazesinde görmüştüm. Ondan önce de lise mezuniyetimde.

Oturduk, ben dekoratif bir sandalyeye, da karşısındaki kanepeye.

"Yani sen ve Arthur..." Soruyu nasıl soracağımı bilemediğim için sözümü yarıda kestim.

Gülümsemi ve bana kocaman bir elmas yüzük göstermek için elini kaldırdı. "Nişanlandık. Hudson'a söylemek için bir yol bulmaya çalışıyorduk."

Göz kırptım.

Ve tekrar göz kırptı.

Gülümsemesi genişledi. "Bunun bir şok olduğunu biliyorum. Birkaç yıl önce bana gelip benimle gerçek bir eş olmayı denemek istediğini söylediğinde, kapıyı yüzüne kapattım. Ama ayıların nasıl olduğunu bilirsiniz. İliklerine kadar inatçıdırlar. Adam günlerce verandamda kaldı. İzin verseydim orada açlıktan ölürdü. Neyse ki yerde kar vardı da susuzluktan ölmedi."

Vay canına.

"Sonunda onu içeri aldığım da, birkaç hafta önce birkaç arkadaşıyla birlikte sarhoş olduklarını anlattı. Sohbet arkadaşlara kaydı. İçlerinden biri dişisini özlediğini, yalnız olduğunu ve hayatı boyunca da öyle olduğunu itiraf etti. Hepsinin aynı durumda olduğunu fark ettiler - bağlanamayacaklarına inanmaları için eğitildikten sonra yalnız ve mutsuz erkekler." Alnından kaçan bir tutam saçı fırçaladı.

"Bunu düşünmeden edemiyordu. Bir süre sonra tüm erkekler bir araya geldi ve ona, onu hamile bıraktıktan sonra eşinden ayrılmak *isteyen* olup olmadığını sordu. Kimse tek kelime etmemiş. Hepsine bağlanamayacakları, özgürlüklerine ihtiyaç duydukları öğretilmişti, ancak hepsi sadece kendilerine söylenenlere göre hareket etmişti. Bizi terk ettiler ve geri dönmek istememek için kendilerini meşgul olmaya zorladılar.

ne istediklerini ve kaldıklarını. Bazılarımızı ikna etmek diğerlerinden çok daha fazla zaman alsa da beşimiz de şimdi eşlerine geri döndük. Diğer orta yaşlı erkeklerin çoğu da aynı şeyi yaptı, onlar ayrıyken arkadaşları evlenenler hariç."

Bunalmış bir halde kanepeye yaslandım. "Hudson bunların hiçbirini bilmiyor."

"Hayır. Erkekler, berbat kültürleri ve korkuları nedeniyle oğullarına berbat babalar olduklarını nasıl söyleyeceklerini bilemiyorlardı. Birkaçı zaten babaları aracılığıyla öğrendi. Geri kalanlar da muhtemelen zaman içinde öğrenecekler."

"Neden onlara söylemediler ki? Ayıların suç işleyemeyeceğine inanmaya devam etmelerine izin vermek çok zalimce," diye itiraz ettim.

Küçük bir gülümseme verdi. "İdeal olarak, daha iyisini yapmak için kendilerinin karar vermesini istiyoruz. Hudson'a bak. Çocuk aşkın ne olduğunu bilmeden önce bile sana aşıkta Callie. Sen onun çocuğuna hamileyken seni bırakıp gidebileceğini gerçekten düşünüyor musun?"

Hayır.

Ben yapmadım.

Ve bu beni umutlandırdı. Gerçekten umutlandırdı.

Ona cevap vermek yerine, "Onu sekiz yıldır görmedim," dedim. "Neden ona babamdan bahsetmedin?"

Gülümsemesi soldu. "Denedim. Ona birçok kez son zamanlarda seninle konuşup konuşmadığını sordum ama her seferinde konuyu değiştirdi. Eminim senin için cesur bir yüz ifadesi takınıyordur ama sen gittiğinden beri senden uzak durmak için mücadele ediyor. Senin peşine düşmesinin an meselesi olduğunu düşünmüştüm. Bu kadar uzun süre dayanabileceğini hiç düşünmemiştim. Tatillerde eve pek sık gelmiyor, geldiğinde de sadece bir gün kalıyor. Sanırım bu ona seni çok fazla hatırlatıyor."

Boğazım . "Onu zorlamak istemedim."

"İstedim ama o yetişkin bir adam. Artık kendi kararlarını vermesine izin vermeliyim."

Başımı salladım. "Nişanlandığınızı ona ne zaman söyleyeceksin?"

Gülümsedi. "Bana bebeğinizden bahsetmeye gelir gelmez. Babasıyla konuştuğumu bilmeyecek."

"Henüz hamile değilim," dedim çabucak.

"Biliyorum. Yine de senin için heyecanlıyım. Ne kadar zor olsa da, elimde olsa o üreme belgelerini imzalar ve o çocuğu tek başıma yeniden büyütürdüm. Zor zamanlardı ama hayatımın en güzel günleriydi. Hiçbir şey benim için o yapışkan küçük öpücükler ve dişlek sırtışıları kadar anlamlı olamaz."

Başımı sallayarak, hissettiğim karmaşık duyguları bastırmak için dudağımı ısırdım. "Beni terk etmeyeceğini söyleyip duruyor."

"Daha önce hiç yapmadı. Şimdi neden başlayacağını anlamıyorum." Haklıydı.

Hem o hem de Wren.

Liseden sonra ayrıldığımızda, bunu Hudson yapmamıştı. Onu terk eden bendim. Bir planı yoktu, sadece diğer aylardan birkaçı olduğu için güvenlik görevlisi olarak çalışmaya başlamıştı. Bana Cub Lake'in bensiz çok yalnız olduğunu bile söylemişti.

"Eve gitmeden önce seni besleyeyim," dedi. "Geri sorularınızı da yanıtlayabilirim."

nine
DSO

Callie'nin verandasını boydan boya arşınladım, yumruklayacak bir şey arıyordum. Spor salonu onsuz geçen yıllarımı atlatmamı sağlamıştı ama şu anda yakınlarda bir spor salonu yoktu.

Ve nerede olduğunu bilmeden onun evinde olmak beni öldürebilirdi.

Çoğu zaman sakinliğimi koruyabiliyordum.

Ama çoğu zaman, *eşim* onu yalnız bırakmamı istediğini açıkça belirtmeden önce başka bir piçle evlenmekten bahsetmedi.

Telefonu kulağıma götürerek numarasını tekrar çevirdim. İki kereden fazla aramamak için kendimi tutmayı başarmıştım ama bir saattir volta atıyordum. Onu bakkalda bir adamla tanışırken ve arabasında onu becerirken hayal edip duruyordum. Bu-

"Hey," dedi, sesli mesaja geçmeden hemen önce cevap verdi. "Üzgünüm, telefonumu arabamda unutmuşum."

"Neredesin Cal?" Sesim gergin çıkıyordu.

Sahiplenici bir pislik olmak istemedim. Ama lanet olsun, onu kaybedemezdim. "Annenin evi."

Göz kırptım.

Korkum ve kızgınlığım hızla azaldı. "Neden?"

"Sorularım vardı. Onun cevapları vardı."

Yola çıktığını duydum.

"*Neredesin?*" diye sordu.

"Senin yerin. Seni burada bulamamak beni çok korkuttu."

"Neden?"

Uzun bir nefes aldım ve babasının eski sundurma salıncağına oturdum. Ayılar bölgeciydi. Onun evinde yaşama fikri pek hoşuma gitmemişti ama onu benimle taşınmaya ikna edemezsem, uyum sağlayacaktım. "Evlenmek için başka bir piç aradığını söylemiştin. Seni bakkalda tanıştığın rastgele biriyle takılırken hayal ediyordum."

Güldü. "Market alışverişi yaparken tanıştığım biriyle hiç seks yapmadım, Hud."

"Her şeyin bir ilki vardır."

"O değil." Müzik kanalını değiştirdiğini duydum. Dinledikleri konusunda her zaman seçici olmuştur. "Evlenecek birini *aradığımı* da söylemedim. Sen beni terk ettikten sonra eninde sonunda birini bulacağımı söyledim."

"Seni bırakmayacağım," diye karşılık verdim.

"O zaman kimseyle evlenmek zorunda kalmayacağım,"

dedi kolayca. Ben hariç.

Kelimeleri yüksek sesle söylemedim.

Kalmamam gerekiyordu. *Ayıların* kalmaması gerekiyordu.

Ama onu nasıl bırakabilirdim ki? Böyle bir ihtimali düşünemeyecek kadar uzun yıllardır kendimi ona adamıştım. Onun benimle olması ve onu benim yapmam sadece daha fazla kalmak istememi sağlardı.

"Birkaç dakika içinde döneceğim. Günün geri kalanında ne yapmak istersin?" diye sordu.

"Sen."

Tekrar güldü ve omuzlarımdaki gerginlik .

"Sana evimi göstermek istiyorum," dedim, fikrimi değiştirmeme fırsat vermeden. "Bence orada daha rahat edersin. Ben de öyle."

"Birlikte yaşayacağımızı mı ima ediyorsun?"

"Evet. Birlikte yaşayacağız. Sen benimsin, unuttun mu?" "Bu benim olduğun anlamına mı geliyor?"

"On dört yaşından beri seninim Cal."

"Hmm." Uzun zamandır ilk kez tartışacakmış gibi konuşmuyordu.

"Bugün annemi ziyaret etmek dışında başka ne yaptın?" Başka bir tartışma çıkmasını istemediğim için sordum.

"Aslında Wren'le kitapçıya takılmaya gittim." "Kitapçı mı?"

"Daha önce görmediniz. Wren daha geçen yıl açtı. Ve orada tanıştığım kimseyle seks yap, bu yüzden endişelenme," diye alay etti.

Şaka yapıyor olsa da omuzlarım yine de gevşedi. "Bunun için teşekkürler. Wren Davis?"

Oda arkadaşım Wren Davis'e umutsuzca aşıktı. İki yıl kadar önce onunla takılmayı bıraktığından beri huysuz bir piç olmuştu.

"Evet. Üniversite birinci sınıfta en iyi arkadaşım olarak senin yerini aldı. Şu anda onun yeni yürümeye başlayan çocuğunun kusuğu gibi kokuyorum, yani bu kalıcı bir bağ," diye alay etti Callie.

"Yeni yürümeye başlayan bir çocuğu mu var?" Alnım kırıştı. "Kiminle?"

Reed onun birinden bebek sahibi olduğunu öğrendiğinde aklını kaçıracaktı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Callie.

Şüphe beni sert bir şekilde vurdu.

Callie korkunç bir yalancıydı. Bu onun en güzel özelliklerinden

biriydi. Ama soruma neden böyle tepki vermişti?

"Yeni yürümeye başlayan çocuğunun babası kim?" Dürttüm.

"Kasabadaki adamlardan biri," dedi hemen. "Bir

isme ihtiyacım olacak, Cal."

"Paul Gordon," diye ağzından kaçırdı.

"Wren'in çocuğunun babası hakkında neden yalan

söylüyorsun?" "Söylemiyorum!"

Gözlerim kısıldı.

Callie'nin babası hakkında bana yalan söylemesinin tek nedeni benim bilmemi istememesiydi. Ve babanın kim olduğunu bilmemi istememesinin tek nedeni de benim tanıdığım biri olmasıydı.

Yakın olduğum biri.

Güvenlik ekibimde bir avuç iyi arkadaşım vardı ama Cub Lake'ten gelen tek kişi Reed'di.

Ve Wren'e olan takıntısı göz önüne alındığında.

"Reed aşık olduğu kadının bebeğini doğurup doğurmadığını bilirdi," diye karşı çıktım.

Callie inledi. "Bunu hala nasıl yapabiliyorsun?"

"Seni kendimden daha iyi tanıyorum Cal. Ama Reed bir bebeği olma ihtimali olduğunu düşünseydi bile burada olurdu -özellikle de

Wren'den bir bebeği oldu. Çiftleşmemişler bile. I-

"Çiftleşmişler. Isırık izini gördüm," diye karşılık verdi. "Ve her ayı değiştiren, eşini becermenin korunmasız bir bebeğe yol açacağını bilir. Prezervatif kullanmadılar - onu terk ettiğinde muhtemelen hamile olduğunu biliyordu. Parker'ın değişimini gördüm ve tıpkı Reed'e benziyor. Merak etmiyorum, Hud. Yeni en iyi arkadaşın en kötü türden piçlerden biri."

"Hayır. Onunla yaşıyorum ve onu tanıyorum. Eğer bir yavrusu olsaydı, şehirde olurdu. Hamile olduğunu öğrendikten sonra ona bir mesaj gönderdi mi?"

"Hayır, ama buna ihtiyacı yoktu. Arkasına bakmadan giden oydu. Onu savunduğuna inanamıyorum. I-

"Eğer hamile eşini ve bebeğini terk ettiyse, onu *öldürürüm*. Ama sana söylüyorum, bilmiyordu. Ve bilmesi gerekiyor. Neredeyse döndün mü?"

"Evet, iki dakika içinde orada olurum. Onu arama falan, gerçekten aramaya gelmediği sürece bilmesini istemiyor-"

"Seni seviyorum, Cal. Yakında görüşürüz." Az önce ne söylediğimi fark etmeden telefonu kapattım ve aklıma geldiğinde Reed'in numarasını çevirmeye başlamıştım bile.

Göğsümde bir sıcaklık filizlendi, ancak damarlarımda yanan öfke tarafından hızla geride bırakıldı.

İkinci zil sesinde cevap verdi.

"Callie'nin acil durumu neydi?" Reed selam verme zahmetine girmeden sordu.

"Geri dönmeyeceğini duydum."

"Uzun hikâye. Wren ne zamandan beri senin *eşin*?"

Bir duraklama oldu.

Uzun bir duraklama.

"Bu... istemeden oldu," dedi sonunda. "Onunla dans eden başka bir adam vardı. İçimdeki ayı kontrolden çıkmıştı. I-

"Reed," diye homurdandım.

"Yaklaşık iki yıl önce oldu," diye itiraf etti. "Nereden biliyorsunuz? Ve neden beni bu konuda arıyorsun?"

"Callie'nin onun en iyi arkadaşı olduğunu öğrendim. Ve sen onunla çiftleştğinde Wren doğum kontrol hapı kullanmıyordu. Eğer öyleyse, başarısız olmuştur."

Bir an sessizlik oldu. Uzun, ağır

bir an.

"Hayır." Sesi alçaktı. "Yavru falan yoktu. Bunun hakkında konuşmuştuk. O-"

Callie arabayı garaj yoluna park etti ve koşarak yanıma geldi, gözleri ve saçları çılgına dönmüştü.

"Callie gözlerine kadar tıpkı sana benzediğini söyledi."

"Siktir. Siktir, siktir, siktir-"

Bir eliyle telefonu benden çekip aldı, diğer eliyle de gömleğimi avuçladı. "Yanlış alarm, Reed," dedi, sesi yükseliyordu. "Hudson hiçbir şey duymadı. Ben de bir şey söylemedim. Hayır. Çok iyisin. I-"

"Hâlâ boktan bir yalancısın Callie," dedi Reed. "Bir sonraki uçakla eve döneceğim. Hudson'a onu yakında göreceğimi söyle."

Telefonu kapattı ve Callie'nin büyük, seksi mavi gözleri benimkilerle buluştu. "Ne oluyor Hudson?" diye sordu. "Arkadaşına en iyi arkadaşımın sırrını söyleyemezsin! Liseyi hatırlamıyor musun? Sana bir şey söylersem, çelik bir tuzak olman gerekir. Sana söylediğim şeyleri paylaşmaya devam edersen arkadaş olamayız. I-"

Yüzünü ellerimin arasına aldım ve sözünü kestim. "Bütün kasaba onun bir bebeği olduğunu biliyor. Bu bir sır değil, Cal."

"Velayeti ondan almaya çalışabilirdi," diye karşılık verdi. "Ve onu terk etmeyi seçen de o pislikti. Bu-"

"Reed yeni yürümeye başlayan bir çocuğu asla annesinden ayırmaz," dedim. "O bebek için en iyisini isteyecektir. O iyi bir adam. Bunu bilmeyi hak ediyor."

"Eğer bilmeyi hak etseydi, onun için geri gelirdi."

"Gitmeliydi," diye kabul ettim. "Ve eğer son iki yılını hamile eşi ve çocuğuyla geçiremediyse, vicdanı onu terk ettiği için yeterince acı çektirecektir."

Huff diye bir ses çıkardı. "Ona söylemek zorundayım. Benden nefret edecek."

"Ona söyleyeceğim. Beni tanırsın Cal. Lisedeyken ben de aynı şeyi yapardım, biliyorsun. Muhtemelen o da bunu bilecek kadar beni hatırlıyordur. Sende numarası var mı?"

Öfkesi yavaş yavaş azaldı. Hiç kimseye uzun süre kızgın kalacak enerjisi yoktu.

İsteksizce başını salladı, sonra gömleğini bıraktı, böylece cebinden alabildi, çünkü hala benim telefonumu tutuyordu. Onun kodunu yazdım -hâlâ doğum günüydü- ve bir dakika sonra Wren'i aramak için düğmeye bastı.

"Hey, Callie," dedi üçüncü cevap vererek. "Merhaba

Wren. Ben Hudson Claw."

Uzun bir nefes verdi. "Ne oldu?"

"Callie bana senin Reed'le çiftleşmediğin ve onun oğluna sahip olduğun konusunda yalan söylemeye çalıştı. O korkunç bir yalancı."

"Bu kötü bir şey değil," diye karşılık verdi Wren. "Onun her zaman dürüst olduğunu biliyorsun."

"Biliyorum ve onun bu yönünü seviyorum. Ama Reed oda arkadaşlarımdan biri ve bebek hakkında hiçbir fikri yoktu. Senden o kadar çok bahsetti ki, bilmediğinden eminim. Ona söyledim ve şu anda geri dönüyor. Eğer o piç bolca özür dilemekten başka bir şey yaparsa, kafasını kırarım. Oğlunu almayacak ama birbirlerini tanımayı hak ediyorlar. Bu destek olmadan bir ayı değiştirici olarak büyümek cehennem olur."

"Uyarı için teşekkürler" demeden önce bir süre sessiz kaldı.

"Sorun değil. Başınıza açtığım için özür dilerim."

"Callie ile konuşabilir miyim?"

"Evet." Telefonu uzattım ve Callie kulağına götürdü.

"Çok özür dilerim," dedi hemen. "Ona yanlışlıkla oğlunuzun üzerime kustuğunu söyledim ve o kadar çok soru sordu ki yalanlarım işe yaramadı."

Telefonun diğer ucunda Wren'in hafifçe güldüğünü duydum. "Bu senin hatan değil. Eninde sonunda böyle bir şey olacağını biliyordum ve bunun için seni suçlamıyorum. Kendini suçlu hissetme, tamam mı?"

"Tamam." İç çekti. "Ama onu gördüğünde beni ara. Ya da mesaj at. Emrinle onun taşaklarını tekmeleyeceğim. Hudson bunun için beni öldürmesine izin vermez."

"Teşekkürler, Callie. Seni seviyorum. Onunla yeniden bağlantı kurarken iyi eğlenceler, tamam mı? Seni haberdar edeceğimi biliyorsun."

"Tamam, ben de seni seviyorum. İyi şanslar."

Telefonu kapattılar ve Callie telefonunu tekrar cebine soktu.

Bana ters ters baktı. "Sen her zaman ahlak polisi oldun. Üçüncü sınıfta Gordon Unders onu aldattığında Jenna Kaper'e bunu söylemek isteyen tek kişi sendin."

"Bazı sırların ortaya çıkması gerekir. Aldatmak her zaman bunlardan biridir." Ellerimi kalçalarına koyup onu kendime çektim. "Ayılar piç olabilir ama biz sadık piçleriz."

Callie'nin gözleri kısık kaldı. "Eğer bu en iyi arkadaşımla aramda kalıcı sorunlara yol açarsa, asla hayatıma devam edemem."

"Eğer öyle olursa, seni affedene kadar senin hatırın için ona çiçek ve çikolata getireceğim."

"Saçmalıyorsun." Göğsümden uzaklaştı ve ben de gitmesine izin verdim.

"Evimi görmeye hazır mısın?"

"Sanırım. Klana bizim... bilirsin işte... bir sonraki doktor randevusunu ayarlayabilmeleri için haber verdin mi?"

"Onlara seni benim yaptığımı söyledim, evet." Elini tuttum, parmaklarını benimkilerle ayırdım. Önce tereddüt etti ama sonunda onu kamyonetime götürürken benimkini hafifçe sıktı. "Bana önümüzdeki birkaç gün içinde birkaç *randevu* daha ayarlayıp ayarlayamayacağımızı sormamı hatırlattılar, sadece yapıştığından emin olmak için."

Kamyonetimin kapısını ona açtığımda yüzü kızardı.

Kıkırdadım. "Sonunda, seviştığımız gerçeğinden bu kadar utanmayacaksın."

"Sadece dün gece birlikteydik. Bunun *sevişme* sayıldığını söyleyemem."

"Bu bir meydan okuma mı?" Ona bir kaşımı kaldırdım. "Çünkü sabah seksini reddeden ben değilim. Uyandığımdan beri ağzıma almak için can atıyorum."

Kız daha da kızardı. "Beni terk edeceğini sanıyordum."

"İstesem de gidemem Cal. Ve istemiyorum da." "Buna

inanmaya başlıyorum."

Onun sözleri endişemi hafifletti.

Kapıyı kapatıp sürücü tarafına geçebilmek için elini bırakmadan önce elinin arkasını öptüm.

ten

CALLIE

HUDSON'IN EVİ kesinlikle muhteşemdi. Büyük pencereler.

Rahat mobilyalar, boya ve döşeme.

Süslü aletler.

Her şey modern.

Ben çocukken babamın evinin ciddi bir şekilde yenilenmeye ihtiyacı vardı ve o hiç zahmet etmemişti, bu yüzden evin tarzı kırk yıldan daha eskiydi.

Hudson'ın talimatıyla, o bizim için yemek hazırlarken ben de tezgahın üzerine oturdum.

"Buraya taşınmayı düşünür müsün?" diye sordu bana, yedek eli kalçamın üzerinde dururken ocaktaki acılı biberi karıştırırken.

"Evet." Başımı salladım. "Ama beni terk edersen, burası bende kalacak."

"Bunu sözleşmeye ekleyeceğim," diye kabul etti ve bana sırtıtarak baktı.

"Çünkü ben gitmiyorum."

"Güzel."

"Şimdi, sana nasıl sakso çekileceğini öğreten piç hakkında bir şeyler duymak istiyorum. Ve çıktığın diğer tüm pislikleri."

Gözlerimi devirdim. "Şu anda eski sevgililerim hakkında konuşmuyoruz." "Neden konuşmuyoruz?"

"Çünkü sen her zaman sahiplenici oldun, biz gerçekten birlikte olmadan önce bile. İhtiyacım olan son şey bunu daha da kötüleştirmek."

"Karşılığında bir şey takas edeceğim." Karıştırmaya devam etti. "Mesela..."

"Orgazm."

Gözlerimi

kırıptım.

Kaşığını yere bırakıp lavaboda ellerini yıkarken eli ayrıldı.

Birden kendimi sıcak hissettim.

Çok sıcak.

"Bu hiç adil değil," dedim o geri .

"Öyle olduğunu hiç söylemedim." Beni usulca tezgâhın kenarına çekti, sonra taytımın bel bandını aşağıya doğru sıyırdı. Kıçıma ulaştığında, onun için kaldırdım.

Muhtemelen yapmamalıydım ama bana dokunmasını istedim.

"Ahlak polisi, cinsel iyilik karşılığında beni eski sevgililerimi anlatmaya zorlamaya ne der?" Gömleğim ve bir çift külottan başka bir şey giymeden kıçımın üzerine geri yerleşerek karşı çıktım.

"Bunu reddedebilirsin."

Parmak eklemlerini merkezimin ön kısmında gezdirdi ve ben keskin bir nefes aldım. Göğsü memnuniyetle gümbürdedi. "Benim için çoktan ıslanmışsın."

"Sana bir şey söylesem de söylemesem de bana dokunacaksın," diye nefes aldım, dantelin arasından klitorisimi tekrar okşarken.

"Muhtemelen."

"Kesinlikle."

K lotumun ağını daha sıkı çekti, böylece kıvrımlarımı ayırdı ve önümde dizlerinin üzerine çökerken bana alçak bir hırıltı verdi. "Kahretsin, m kemmeldin."

"Daha önce hiç kimseyle birlikte olmadın, o yüzden bilmiyorsun-ohhh." K lotumu yırtıp dilini klitorisimin üzerinde gezdirdiğinde inledim.

Beni tekrar, daha hızlı ve daha sert yaladığında parmaklarım saçlarında sıkıştı.

Beni yutarken umutsuzca ona sarıldım, kalçalarını sarsmak istediğinde dişleriyle ısıırıyordu.

Doruk noktam hızla gelişti ve dilinin üzerindeki kontrolümü kaybettiğimde  ığlıklarım havayı doldurdu.

Durmak için acele etmeden, ben tekrar boşalana kadar beni yedi, boşaldığımda vücudum umutsuzca sarsıldı.

Dilinin son bir hareketiyle klitorisimi serbest bıraktığında nefes nefese kalmıştım. Ayağa kalktı, benimkini çıkarmadan önce tişörtünü başından çekti. S tyenimin tokası bir an duraksamasına neden olsa da onu da çıkardı ve yerdeki diğer kıyafetlerime katıldı.

Kot pantolonunun düğmelerini açtım ve kalçalarına doğru ittim. Birlikte  ıplak kalana kadar aşağı itmeme yardım etti, benim elim onun sikinde, onunki de g ğ slerimdeydi.

" ok güzelsin Cal," dedi ve ellerinden birini yüzüme doğru kaldırarak beni öperken başımı geriye doğru eğdi.

"Sen de  ylesin." Elimi karnındaki çıkıntılarının üzerinde kaydırarak benim için esnemesini sağladım.

  ime girdiğinde bacaklarım daha da açıldı ve tek bir yumuşak hareketle beni sikiyle doldurdu.

Dudaklarım onu hissettiğimde yuvarlandı, o kadar

delice kalındı ki. " yi misin?" başparmağını meme

ucumun üzerinde gezdirdi.

"Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini unutmuşum," diye nefes aldım.

"Buna ne dersin?" Beni daha da açtı ve bir adım daha atarak daha derine götürdü.

İnledim. "Hud..." "Bana

benim olduğunu söyle."

"Ben seninim." Beni tekrar, daha sert ve daha hızlı doldurmadan önce çekilirken ona karşı bastırdım. Her hareket beni ona daha da yaklaştırıyordu. -Ve uzun zamandır ona ne kadar umutsuzca aşık olduğumu itiraf etmeye daha da yaklaşmıştım.

Birlikte doruğa ulaştık ve ben orgazmımın etkisinden kurtulmaya çalışarak hava emerken o kollarını bana doladı, beni göğsüne bastırdı.

Bana karşı memnuniyetle gürledi, siki hala delicesine kalın ve sertti.

Telefonundaki zamanlayıcı çaldı ve biberin piştiğini söyledi, ben de inledim.

Kıkırdadı, beni tezgahdan kaldırmadan önce ocağı kapatmak için uzandı.

"Nereye gidiyoruz?" Omzuna doğru mırıldandım. "Yatağa.

Böylece senden hikâyeler öğrenmeye çalışabilirim."

Kesinlikle cinsel olmayan bir nedenle tekrar inledim. Güldü.

"gömüldüğümde bu kadar kötü olamaz." "Kesinlikle olabilir."

Adımları onu içimde daha da derinleşmeye zorladı ve nefesim sığlaştı.

Yatağa sırtüstü uzandı ve beni onun üstünde, dolayısıyla da kontrolde bıraktı. Ona ilk kez bu şekilde biniyordum ve bu his inanılmazdı.

"Lanet olsun," diye nefes aldım, hafifçe hareket ettim ve içimde zonkladı.

Kendimi daha derin nefes almaya, arzuyla savaşmaya zorladım ama çok yoğundu. Bunu eş bağına mı, geçmişimize mi yoksa mevcut azgınlık seviyeme mi bağlayacağımı bilemiyordum.

Eski sevgililerimi bir daha sormadı ama bu konuyu kapatmadığını biliyordum. Hudson böyle şeyleri bırakmazdı.

Ve doğrusu, eninde sonunda bu konuyu konuşacaktık. Eğer kendini bana sakladıysa, bu konuşmadan kaçmanın bir yolu yoktu. Bu yüzden, bedenlerimiz birbirine bağılıyken ve bizi zevk almaya zorlarken bunu halledebilirdik.

"İlk erkek üniversiteye başladıktan birkaç hafta sonraydı," diye itiraf ettim. "Beni onunla Wren tanıştırdı. Seni çok özlüyordum, yüzden beni tanıdığı bazı insanların düzenlediğı bir oyun gecesine sürükledi. Hepimiz biraz çakırkeyif olmuştuk. Adamla bütün gece flört ettik, flört öpüşmeye kadar vardı ve..."

Hudson'ın göğsü duyduklarından hoşlanmadığını belli edecek şekilde gurulduyordu ama bu beklenen bir şeydi.

Uzun bir nefes verdim. "Bitirdiğim için pişman değilim ama her zaman tanıdığım ve güvendiğim biriyle olmasını diledim. O beni umursamadı. Beni boşaltmaya bile çalışmadı."

Hudson'ın elleri kalçalarımın üzerinden geçip kıcıma dolandı ve sıkıldı. "Orada olmalıydım."

"Geçmişte kaldı, Hud. Üzerinde durmanın anlamı yok. Artık buradasın. Ve gitmiyorsun."

"Hiç şansın yok."

Kalçalarımı biraz

oynattım. "Başka kim

olabilir?"

"Ondan birkaç hafta sonra bir adamla çıkmaya başladım. Senden uzak kaldıktan sonra hâlâ dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı. Bir ay birlikte olduk ve seksi benim için iyi hale getirmeye çalıştı."

Hudson'ın gözleri karardı. "Sana oral seks yapmayı öğreten o."

"Evet."

Başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi ve nefesim kesildi. "Bana benim olduğunu söyle, Cal."

"Kesinlikle senin," diye nefes nefese kaldım. "Son adam mı?"
İnledim. "Yine mi bu?"

"Callie," diye uyardı, hâlâ klitorisimle alay ediyordu.

Hudson beni sınıra yaklaştırırken, "İkinciden sonra daha seçici oldum," diye inledim. "Anlamsız seksten hoşlanmadığımı fark ettim. Birileriyle çıktım ama üçüncü kez çıkana kadar kimseyle yatmamayı kural haline getirdim. Üniversite son sınıfa kadar hiçbir şey yeterince ciddileşmedi. Birlikte birkaç ders almıştık ve ikinci sınıftan beri arkadaştık. Bana çıkma teklif ettiğinde şaşırdım ama çok iyi anlaştık. Dokuz ay birlikte olduk. Mezun olduktan sonra evlenmekle ayrılmak arasında bir karar vermemiz gerekiyordu ve ben-" Hudson beni boşaltmadan hemen önce klitorisimle alay etmeyi bıraktığında haykırdım. "Lanet olsun sana!"

"Aklında benden başka biriyle gelmeni istemiyorum."

"Sahiplenici piç." Parmaklarımı karnına soktum, ereksiyonunun üzerine oturdum, böylece tekrar içimde dibe vurdu.

"Şüphesiz. Şimdi hikayeni bitir."

"Kendimi veremedim. Bu kadar basitti. Kendimi ne kadar aksi yönde ikna etmeye çalışsam da bir yanımda hala sana aşıktı. Ayrıldık ve ben New York'a taşındım. O zamandan beri kimseyle ciddi bir şekilde çıkmadım ve kuralımı korudum."

"Üç yıl mı oldu?"

"Dört."

Memnun olmuş gibi bir ses çıkardı. "Bana söylediğin için teşekkürler." "Söylemeseydim asla rahat edemeyecektin."

Kıkırdadı. "Beni çok iyi tanıyorsun."

Hudson klitorisimi tekrar çalıştırmaya başladı ve düşüncelerim karardı. Zihnim sessizleşti.

Varlığımın her zerresi onun içimde nasıl hissettiğine odaklanmıştı - ta ki ben tekrar paramparça olana kadar.

Sonunda yataktan çıktık. Temizlenmek için banyoya uğradıktan sonra Hudson tişörtlerinden birini başıma geçirdi ve bir şort giydi. Mutfığa doğru yürürken elimi tuttu.

Bir şekilde, burası zaten evim gibi hissettiriyordu.

Birer kase acı biber (ve tabii ki çabucak hazırladığı ballı mısır ekmeği) dağıttıktan sonra masada bana katıldı. Karşım yerine yanıma oturdu, bir elini rahatça kalçalarımın arasına yerleştirirken diğer eliyle de yemeğini yedi. Ayakları benimkilere dolandı ve gülümsememi engelleyemedim.

"Annem ne dedi?" diye sordu ve gülümsemem soldu.

Babasının sırlarını ondan saklayabilirdi ama ben saklayamazdım. Yılda birkaç kez telefonda sorduğunda çıktığımız konusunda yalan söylemek yeterince zor olmuştu. Şimdi yeniden birlikte olduğumuza göre, denesem bile bir yalanı yutturabileceğimi sanmıyordum.

"Oraya vardığımda baban garaj yolundaydı," dedim.

Kaşlarını çattı, alnı kırıştı. "Neden?"

İtirafımı nasıl ifade edeceğimi düşünmek için kendime biraz zaman tanımak amacıyla acı biberden bir ısırık aldım. "Nişanlandılar."

Alnı daha da kırıştı. "Hayır, değiller."

"Ben de inanmadım ama arabamdan onların gerçek bir çift gibi etkileşimlerini izledim. O gittikten sonra annen beni gördü ve bana el salladı. Evine girdiğimde açıkladı."

Ona, babasının arkadaşlarıyla konuşması ve onların bunu fark etmeleri hakkında bana anlattığı her şeyi ayrıntılı bir şekilde özetledim.

Hudson ben konuşurken yemeğine dokunmadı.

Açıklamayı tamamladığımda yavaş bir nefes verdi, bacağımı ölümcül derecede sıkı kavramıştı. "Biraz hava almam lazım."

Bacağımı bırakarak ayağa kalktı, sonra aniden durdu.

"Bu seni terk eden ben değilim," dedi. "Terk etmiyorum. Asla terk etmem."

"Sen bir ayısın. Bazen düşünmek için yalnız kalmaya ihtiyacın olduğunu biliyorum. Bu yeni bir şey değil." Elini tuttum ve sıktım. "Anlıyorum."

Elimi dudaklarına ve arkasından öptü. "Seni seviyorum, Cal." Bu sözlerle kulübeden çıktı ve şortunu verandaya bıraktı.

Tupperware için mutfakı karıştırmadan önce yemeğimi -ve biraz da onunkini- bitirdim. Çili ve mısır ekmeginin geri kalanını da kaldırdıktan sonra telefonumu aldım. Sonra verandaya çıktım ve oradaki salıncağa oturdum. Tıpkı babamın evindeki gibi ormana bakacak şekilde konumlandırılmıştı.

Ayaklarımı korkulukların üzerine kaldırarak bir mesaj gönderdim.

BEN

Hudson için üzgünüm, onu durdurmaya çalıştım.

İsmini vermeyeceğim kişiden bir işaret var mı?

WREN

Hayır.

Şimdiden altı saat oldu ve uçuş sadece dört saat sürüyor. Araştırdım.

Hudson için de endişelenme. Sylvie'nin ona yıllar önce söyleyeceğini düşünmüştüm, hatırladın mı? Birinin haberi vermesi kaçınılmazdı.

BEN

Buraya en erken ne zaman gelebileceğini öğrenmek için uçuş saatlerine baktınız mı?

WREN

Hayır

Bu çok gerçekçi hissettirdi.

Araştırdım.

BEN

Bugün binebileceği tek uçak zamanında kalkarsa saat 10'da inecek. Havaalanından bir saatlik mesafede onu en erken 11'de görebilirsiniz.

WREN

Lanet olsun.

Sonunda kendimi daha iyi hissetmeye başlamıştım.

BEN

Yalan
cı

WREN

Shhh

BEN

Parker nasıl?

WREN

Kustuğundan beri iyi görünüyordu. Belki de midesiyle uyuşmayan bir şey yemiştir.

BEN

En azından hala kusmuyor.

WREN

Şaka yapmıyorum.

Bunun için tekrar özür dilerim.

Aranız nasıl?

BEN

Gerçekten iyi, dürüst olmak
gerekirse

Onun gideceğini sanmıyorum.

WREN

Ben de bilmiyorum.

Ve bu beni sizin adınıza gerçekten çok mutlu ediyor <3

Telefonumu yanımdaki banka bıraktım. Arkamı salıncağa yaslayarak geleceğin nasıl görünebileceğini hayal etmeye başladım.

Hudson, bana hamileyken bebek odasını boyamamam gerektiğini söylerken bir yandan da beşik yapıyordu.

Hastanede elimi tutuyordun.

Kolunu omzuma atmış bebeğimizi tutuyordu.

Boktan bir anne olacağımdan endişelendiğim için ağladığımda *beni* tuttu. Benimki o kadar küçükken ölmüştü ki, anneliği iyi yapmakla ilgili ilk şeyi bile bilmiyordum.

Ama onu yürümeye başlayan çocuğumuzla top oynarken, küçük adamla evin içinde görebiliyordum.

Oğlumuzu omuzlarında taşıdı. onunla

spor yapmak.

Hudson harika bir baba olacaktı. Tıpkı benimki gibi. Birkaç

anı daha aklıma gelince gözlerimi sildim.

Hudson'la koşarken düşüp dizimi sıyırdıktan sonra babam dizime parlak pembe bir yara bandı yapıştırdı.

Sevdiğim aptal TV programlarını izlerken benimle birlikte gülmek.

Bana pembe gıda boyasıyla Rice Krispy Treats yapmak, çünkü sevimli olmalarını istedim.

Beni markete götürdü ve tamponlar hakkında bilgi verdi, araştırdıktan sonra farklı türleri gösterdi.

Babamın şeytanları ve mücadeleleri vardı ama o iyi bir babaydı. Keşke bağımlılığı tekrar başladığında Cub Lake'te olup ona yardım edebilseydim. Annem bana hamileyken bunun üstesinden gelmişti ve sonunda tek başına mücadele ettiğini bilmek acı veriyordu.

Ama geçmiş geçmişte kaldı.

Hudson'a da söylediğim gibi, bunun üzerinde durmanın bir anlamı yoktu.

O harika bir babaydı ve ben de bebeğime onun bana olduğu kadar iyi davranabilmek için elimden gelen her şeyi yapacaktım.

OceanofPDF.com

eleven

DSO

Ayılarn bana ęğretildięi gibi bağlılık karşıtı olmak zorunda olmadıklarını kabul etmek benim için zor olmadı.

İçten içe, Callie hakkındaki fikrimi asla değiştirmeyeceğimi ya da onu terk etmeyeceğimi on yıldan uzun bir süredir biliyordum. Beni terk etmesine izin vermiştim ama ondan uzaklaşmak her zaman akıl almaz bir şey olmuştu.

Bana ęğretilenlerin saçmalık olduğunu ęğrenmek, sahtekâr olmadığımı hissetmemi sağladı.

Ama annemin babama bir şans daha verdiğini duymak, onun yokluğu yüzünden beni büyütmek için verdiği mücadeleyi izledikten sonra...

Bu zaman alır.

Zaten nişanlılarsa, benim sahip olduğumdan daha fazla zaman.

Kürkümün içinde ormanda hızla ilerlerken üstesinden gelmem gereken şey buydu.

Bir süre sonra Callie'yi ormanda tek başıma kalamayacak kadar çok özledim. Bu yüzden eve geri döndüm.

Ona dönelim.

Ait olduğum yere döndüm.

OceanofPDF.com

twelve

CALLIE

Hudson geri döndüğünde güneş tamamen batmış, verandaya dizilmiş muhteşem ışıkları yakmıştı.

Merdivenlere ulaştığında yer değiştirdi, beni sözsüz bir şekilde kucağına aldı ve beni içeri taşıırken demir bir tutuşla göğsüne bastırdı.

Kollarımı ona doladım ve duşa doğru giderken ona sarıldım.

İkimizi de yıkadı, elleri çıplak bedenimde gezinirken boynumu öptü.

Ve benimle sevişirken omzumdaki izi öperken tenimize su damlıyordu.

Hayatımın en güzel gecesiydi.

Sabah olduğunda, yüzü kalçalarımın arasındayken beni uyandırdı. Öğlene kadar yataktan çıkmadık ve çok geçmeden geri döndük.

Eşyalarımı almak için babamın evine giderken, Wren'in Reed'in gelip Hudson'ın yaptığı gibi gitmeyi reddetmesiyle ilgili mesajlarını okuyunca sııttım.

Onu affetmesi zaman alacaktı ama affedeceğinden emindim. Yıllardır ona aşıktı.

Eşyalarımı Hudson'ın evine taşıdık ve kasabanın emlakçılarından birinden babamın evini satışa çıkarmasını istedik.

Sonraki iki haftayı birbirimizi hem fiziksel hem de zihinsel olarak yeniden tanımakla geçirdik. Ayrıldığımız tek zaman marketten alışveriş yapmak ya da Wren, Reed ve Parker'ı bir iki saatliğine kitapçıda ziyaret etmektir.

Hamilelik testi için ofise gitmemiz gereken gün, seks yapamayacak kadar gergin uyandım. Randevu erken olduğu için duş aldık ve Hudson'ın kamyonetine bindik.

Kasabaya giden yola sapmak yerine, döndü. "Nereye gidiyoruz?" Ona sordum.

Bana bir sırıtış fırlattı. "Randevuyu yeniden planladım."

"Ne yaptın?"

Elini bacağıma koydu. "Üremek için birlikte değiliz Callie. Bebeğin doğup doğmayacağını öğrenmeden önce halletmemiz gereken şeyler var."

"Aslında vücudumda neler olup bittiğini bilmek isterdim," diye karşılık verdim. "Öğreneceksin. Bunu yaptıktan sonra."

"Neyi yaptıktan sonra?"

". Sabırlı ol Cal."

"Senin de çok iyi bildiğin gibi, ikimizde de böyle bir şey yok." Oflayarak koltuğumda geriye yaslandım. "Randevuyu yeniden planladığına inanmıyorum."

"Yapamaz mısın?"

"Tamam, yapabilirim. Sadece sinirliyim."

"Uzun sürmeyecek. Güven bana."

Ona güveniyordum ve tanıdığım toprak bir yola saptığında ilk kızgınlığım yatıştı. Gençken birlikte çok yürüyüşe çıkmıştık, o ayı formundayken. Hatta zaman zaman sırtına bile binmişim.

Küçük, boş bir araziye park etti ve indi. Kapıyı açtığımda beni kamyonundan çıkardı ve ayağa kaldırdı.

"Anlaşmamız gereken şey *yürüyüş* mü?" diye sordum, sesimdeki şüphe açıldı.

"Evet. Gidelim." Parmaklarını benimkilere geçirdi ve birlikte patikaya doğru ilerledik. Tanıdık olmasına rağmen bu patikanın nereye çıktığını hatırlayamıyordum.

Yine de ormanda birlikte olmak, doğayla iç içe olmak güzeldi.

"Umarım bir planınız vardır," dedim. "Çünkü randevuyu atlarsak ve ortada bir plan yoksa çok sinirleneceğim."

Kıkırdadı. "Güven alıştırması yapıyoruz, unuttun mu?"

"Doğru." Yürümeye devam ederken ona biraz daha yaklaştım ve kolumu onununkine bastırdım.

"Bana üniversitedeki en sevdiğin dersten bahset. Telefonda bundan hiç bahsetmemiştin," dedi yürümeye devam ederken.

Sorusunu yanıtlamak için bir hikayeye başladım ve hikaye bittiğinde tanıdık bir gözetleme noktasına ulaşmıştık.

Makeout Point.

Her kasabada bir tane olduğundan emindim.

İkinci sınıfta Hudson'a doğru eğilip onu öpmeye çalıştığımı hatırlayınca yüzüm kızardı. Bazı utançlar asla geçmezdi.

Hudson'a beni neden geri getirdiğini sormak için döndüm ve ağzım aniden kapandı.

Benim de gözlerim büyüdü.

Tek dizinin üzerindeydi ve elinde, içinde ışıltılı bir yüzük olan küçük, siyah bir kutu tutuyordu.

"Callie," dedi, o muhteşem gözleri benimkilerle buluştuğunda parlıyordu. "Seni on yıldan fazla bir süredir istiyorum. Ben de uzun zamandır seninim. Bizim

En hafif tabiriyle anormal bir durum ama bunu umutsuzca istiyorum. Hayatımızın geri kalanında benim olacağını söyle."

Gözlerim acıdı. "Hud..." "Bu gerçekten bir cevap değil."

Duygusal bir kahkaha attım. "Tabii ki senin olacağım, seni koca, gülünç piç." Kollarımı boynuna dolayıp onu sertçe öptüğümde göğsü kahkahalarıyla gümbürdedi.

O da beni öptü ve yüzük kutusunun yere düştüğünü duydum ama umursamayacak kadar kendimi kaybetmişim.

"Beni burada öpmeye çalıştığın zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu ağzıma karşı ve bir an için geri çekildi.

"Havayı bozmaya mı çalışıyorsun?" Alay ettim.

Kıkırdadı. "Hayır. Sana buranın yeni bir başlangıç için neden mükemmel bir yer olduğunu hatırlatıyorum." Dudaklarımı tekrar alarak beni kucağına çekti, böylece ereksiyonunu göbeğimde hissedebiliyordum.

"Son iki haftadır o kadar çok birlikte olduk ki, nasıl hâlâ sert olabiliyorsun anlamıyorum," diye fısıldadım.

"Şekil Değiştiren 101'e hoş geldiniz. Eşinin yanında olmak, onu becermek istemek demektir. Her zaman."

Güldüm. "Çoğunuzun bağlanmaktan korkmasına şaşmamalı. Bu çok fazla seks demek."

"Şaka yapmıyorum." Beni tekrar öptü. "Ama sana bir teklifim var." "Gerçekten mi?" Sesim şakacıydı.

"Aslında yeni bir fikir. Daha önce denemediğimiz bir fikir." "Dinliyorum."

Eğildi ve dudaklarını kulağıma değdirerek, "Seni arkadan becermeme izin ver," diye fısıldadı.

Vücuduma bir sıcaklık yayıldı. "Bunu henüz denemedik mi?"

"Hayır. Senin için çok büyük olacağımdan endişelendim."

"Bu ne zaman sorun oldu ki?"

"Asla, aslında. Bu yüzden bunu öneriyorum."

Gülümsedim. "Buna karşı değilim. Eve gittiğimizde yapabiliriz-"

"Oh, hayır. Teklif sadece burada duruyor. Şu anda. Şu kayanın karşısında." Oldukça düzgün görünen şekilsiz bir kayayı işaret etti.

Vücudum hâlâ ısınıyor olsa da, "Sen delisin," dedim.

"Eş meselesi. Onu suçluyorum." Elleri gömleğimin altından kayarak göğüslerimi bulmadan önce karnımın üzerinde gezindi.

Sütyenimin üzerinden meme uçlarımla oynadığında nefesimi içime çektim. Son birkaç gündür hassaslaşmışlardı ve o da her fırsatta bundan faydalanıyordu.

"Benim için ıslanmanın kokusunu alabiliyorum," diye mırıldandı kulağıma.

Ellerini sırtımda dolaştırıp sütyenimi çözerken, "Makyaj Noktası'ndayız," diye itiraz ettim. "Buraya herkes gelebilir."

"Okul gününün ortasındayız. Gençler meşgul. Bize bir şey olmaz." Ellerini tekrar önüme kaydırды, çıplak göğüslerimi avuçlayabilmek için sütyenimi kenara itti.

Kalçalarım sallandı ve meme uçlarımı çimdikleyerek beni küfrettirdi.

"Dönüş yolu uzun," dedi. "Biz eve gelene kadar beklemek ister misin?"

Sadece yirmi ama beklemeye alışık değildim. Beni hiç bekletmezdi.

İnledim. "Bunu düşündüğüme inanamıyorum."

"Hayatının en iyi seksi olabilir."

"Her zaman hayatımın en iyi seksidir."

Meme uçlarımı tekrar çimdikledi. "Haklısın. Hadi kamyonu geri dönelim. Eve gittiğimizde seni becereceğim."

"Benim üzerimde ters psikoloji uygulamaya çalışıyorsun. Bu işe yaramayacak," diye uyardım.

Ama şimdiden kendimi o kayanın üzerine eğilmiş, o da arkamdan bana sürerken hayal ediyordum.

"Asla yapmam." Boğazımın kenarını öptü, göğüslerimi serbest bıraktı ve yerdeki yüzük kutusunu aldı. "Görmek ister misin?"

"Tabii ki."

ve ben de iç çektim.

Mükemmeldi.

Tıpkı onun gibi.

"Bu muhteşem. Bana giydir."

Sırtarak yüzük parmağıma taktı ve kutuyu cebine geri koydu. "Artık seni gören herkes benim olduğunu bilecek."

Tamam, bu beni azdırdı.

Pantolonunun düğmesini açtım. "Tamam, istiyorum, ama sadece kısa bir sevişme." "Burada mı?"

"Kayaya karşı."

"Anlaştık." Gömleğimin eteklerini tuttu ama elini durdurdum.

"Kıyafetler mümkün olduğunca üzerimde kalsın," dedim.

Gözleri kızarmıştı. "Siktir, kadın."

Ona bir sırtış attım. "Mesele de bu zaten, Hud."

Ayağa kalkarken beni de kendisiyle birlikte kaldırdı ve kayaya doğru taşıdı. Ona yürümeme izin vermesini söyleme zahmetine girmedim. İkimiz de bunun olmayacağını biliyorduk.

Oraya vardığımızda beni ayaklarımın üzerine yatırdı.

Taytımı dizlerime kadar indirip kalçalarımı açarken ellerimi kayanın kavisli kenarına yerleştirdim. Bir kalp atışı sonra sikiinin başı yarığıma dayanmıştı ve sert bir hareketle içimi doldururken parmak uçlarım kayaya bastırdı.

"Kahretsin, kışın iyi hissettiriyor," diye homurdandı, eli uyluklarımın arasında kayarken kendini içeri ve dışarı çalıştı. Ağırılığını kayaya daha fazla yasladım, parmaklarının klitorisime karşı hissi eziciydi.

Bana nasıl dokunacağını çok iyi biliyordu. Tam olarak ne istediğimi ve neye ihtiyacım olduğunu.

"İçime mükemmel bir şekilde sığıyorsun," diye inledim.

"Tabii ki istiyorum. Ben senin eşim," dedi ve kışıma hafifçe vurdu. Sadece bu hafif dokunuşla bile neredeyse orgazm oluyordum.

"Daha sert," dedim ve içime daha sert girdi.

Vücudum onun etrafında kenetlendi, orgazmım kalçalarımın sarsılmasına ve sallanmasına neden oldu. Yemin etti, beni zevkiyle doldurana kadar kabaca becerdi.

Tek seferlik olması gerekiyordu... ama ben daha fazlasını istedim.

Ben de onun son hamlelerini kendi hamlelerimle karşıladım, kendimi geriye doğru iterek onun tekrar hareket etmesini sağladım. Beni daha sert ve daha hızlı doldurdu, beni tekrar tekrar becerirken hala klitorisimi çalıştırıyordu.

İki doruk noktasından sonra nefes nefese kalmıştım ve dizlerim zevkten titriyordu.

"Şipşak için çok fazla," diye homurdandı ve kışıma tekrar hafifçe vurdu.

"Sen benim eşimsin ve artık nişanlımsın. Acele etmemize gerek yok," dedim nefesimi tutarak.

"Güzel. Seninle işim bitmek üzere değil." Parmağını klitorisime doğru salladı ve ben de gülümsedim.

Onun benimle işi asla bitmeyecekti, benim de onunla işim asla bitmeyecekti. Sonsuza kadar beraberdik.

OceanofPDF.com

thirteen

CALLIE

Kimse bizi Makeout Point'te bulmadan önce eve vardık ve nihayet ortaya çıkmadan önce inimizde bir hafta daha geçirdik.

Vites değiştiren doktorlar sizi öfkeyle aramadan önce onlarla sadece birçok kez yeniden randevulaşabilirdiniz ve biz o noktaya ulaşmıştık.

Kamyona bindik ve ofise doğru yola çıktık.

Hudson orada olmasaydı, gergin olurdum.

Öyle olduğu için boştaki elini tuttum ve kamyonetin yolcu koltuğuna yaslanıp sevdiğimiz kasabanın içinden geçerken onu seyrettim.

Yaklaşık bir haftadır günde bir ya da iki kez kusuyordum, bu yüzden testin ne göstereceğini bildiğimden oldukça , ama umutlanmamaya çalışıyordum. Umut çok can yakabilirdi.

"Sen yokken burayı özledin mi?" Geleceğimizin muhtemelen nasıl değişeceği hakkında fazla düşünmemeye çalışarak ona sordum.

"Her gün." Elimi sıktı. "Sen yaptın mı?"

"Her zaman." Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Yıllar önce geri dönmeliydim. Beni takip ederdin."

Kıkırdadı. "Bir kalp atışında."

Bu sözler beni gülünç derecede mutlu etti.

Çok geçmeden otoparka girdik ve birlikte doktorun muayenehanesine girdik.

Bir saat sonra, aptal aptal sırtarak kamyonete geri döndük. Hâlâ boştaki elimde kan testi sonuçlarını tutuyordum ve gözlerim hâlâ sızlıyordu.

Anne baba olacaktık.

Babamın borcunu ödemek aklımın ucundan bile geçmiyordu. Beni Hudson'la lokantada buluşmaya iten şey bu olabilirdi, ama düşüncelerimden en uzak şey buydu.

Çünkü bir bebeğimiz olacaktı. Ve o çok

ama çok sevilecekti.

Ya da o.

Ama muhtemelen o, şekil değiştiren genetiği göz önüne alındığında.

"Seni seviyorum," dedi Hudson, beni yolcu koltuğuna kaldırdı ve kalçalarımın arasına girip beni öptü. "Hem de çok."

"Ben de seni seviyorum."

Beni tekrar ve daha sert öptü, ta ki otoparktaki biri bize korna çalana kadar.

Çekildiğinde yüzüm kıpkırmızıydı ve elini yanağıma koyarken sırtıttı. "Seviştiğimiz için hâlâ utanıyor musun Cal?" diye dalga geçti, sesi şakacıydı.

"Sadece birazcık."

Hudson güldü. "Hadi eve gidelim."

Hiçbir şey kulağa daha iyi gelmemişti.

OceanofPDF.com

epilogue

DSO

CALLIE, karnına yapışan bir elbiseyle koridorda yürüdü. Hamileliğinin ilk yarısı zor geçmişti ama ikinci yarıya girdiğimizden beri kendini biraz daha iyi hissediyordu.

Zorlanmasına rağmen, babamın kolunu tutarak bana doğru ilerlerken parlıyordu.

Annemle babam birkaç ay önce evlenmişlerdi ve ona karşı her zaman biraz şüpheli olsam da, onu bir daha bırakıp gitmeyeceğine inanıyordum. İkisini de daha önce hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

Callie önüme çıktı ve ben de gözlerinin önündeki gevşek bir dalgayı

fırçaladım. Mükemmel bir kızdı.

Ve sonunda benim , her yönden. Kahretsin,

gitmesine asla izin vermeyecektim.

afterthoughts

Tamam, bu şimdiye kadar yazdığım en tatlı küçük kitap olmalı.
Daha önce içinde daha uzun kitaplar olan bir seriye bağlı olmayan bir
novella yazmayı hiç denemedim. Ve eğer beni tanıyorsanız, daha önce hiç
yapmadığım ve yapmak istediğim bir şey olduğunu fark ettiğimde?

Olur böyle şeyler.

Her zaman. İşte
geldik.

Cub Lake'i seviyorum. Yüzümde bir gülümseme bırakan kısa, tatlı hikayeleri
seviyorum. Ve Wren'in hikâyesinin nasıl ilerleyeceğini görmek için
heyecanlıyım! Bu küçük sevimli ikilinin sonuncusu olacak.

Her zaman olduğu gibi, okuduğunuz için teşekkürler!

Bir dahaki sefere kadar!

Sevgilerimle,
Lola Glass <3

OceanofPDF.com

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu
bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

[OceanofPDF.com](#)

all series by lola glass

Standalones: Cub

Lake Romanları

Çiftleşenlerin Hayatta

Kalması

Mate Mountain

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan Şekil

Değiştiren Şehir

Doğüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı Reddedilen

Eş Sığınağı

OceanofPDF.com

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşk tutkusu olan bir kitap aşığıdır. Özellikle şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler arasındaki aşk ;)

Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda kocası ve iki küçük oğluyla takılıyor ya da muhtemelen yememesi gereken (ama yiyeceği) şekerli bir şeyler pişiriyor.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.